

KARHU

2
2017

Juhani Luikka

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

Reserviupseeripiirille uusi puheenjohtaja	4
Reservin ylennykset julki Merikarvialla	5
Yhteistoiminnan kehittäminen yhä tärkeämpää	6
Porin Reserviupseerikerho 90 vuotta	8
Harjavallan Reserviläiset – 60 vuotta	10
Pidetään Suomi turvallisena	12
Kevätretki Raumalle	14
Asedirektiivin sisältö esiteltiin	16
Puolustuselonteko selkosuomeksi	18
Kaatuneitten muistopäivän juhlallisuuudet	21
Tukiyhdistys vieraili toukokuussa Porin prikaatissa	22
Jotokselle vanhan Rauman kujilta	24
Kansallinen ampumataitopäivä	26
In Memoriam: Pentti Olavi Perttuli,	28
In Memoriam: Olavi Mäkivaara	30
Kulttuuria liikuntamatkan täytteenä	32
Vakauden, turvallisuuden ja rauhan puolesta	34
Sähköttäkkin selviydytään	36
Niinialossa tutustuttiin SRA:aan	38
Tuloksia	39–44
Kevätkokous maan uumenissa	50

Kannessa: Pistoolirasti SRA-karsintakisoissa Katinkurussa.
(Kuva: Juhani Lukka)

Karhu
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n
ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti

Jäsenhankintaa vai jäsenistön aktivoointia?

Otsikossa on kysymys, joka on askarruttanut monia. Jos käyttäisimme tämän hetkisenä työluokana aktiivijäsenten ja kannatusjäsenten suhdetta 10/90. Kuulostaako luku tulta omassa yhdistyksessänne? Entä jos se olisi 33/66, eli joka kolmas yhdistyksen jäsen olisi kuukausittain aktiivisella tasolla mukana toiminnassa? Miten toimintanne muuttuisi?

Näiden kahden määritelmän välimaastoon mahtuu myös suuri määrä jäsenistöä, jotka osallistuvat toimintaan harvakseltaan, mahdollisesti joko oman ajanpuutteen vuoksi tai muista syistä. Tänä päivänä kaikki vapaaehtoistoiminta, reserviläistoiminta mukaan lukien käy jo nyt kiivasta taistelua ihmisen vapaa-ajasta monen muun harrastuksen ja aktiviteetin kanssa. Tämä nykypäivän valitettava ilmiö näkyy myös tuoreessa palautekyselyssä, joka teetettiin Reserviläisliiton toimesta viime vuoden ja alkuvuoden aikana.

https://www.reservilaisliitto.fi/files/26823/Ja_sennyksien_pa_a_ttyymisen_syyt_2016-2017.pdf

Meidän tulee piirinä pitää huolta yhdistyksistämme, varsinkin siitä että heillä on riittävät resurssit järjestää jäsenistöllensä toimintaa. Muuttuneessa maailmassa meillä piiritasolla on syytä karsia omaa hallintoamme huomattavasti kevyemmäksi ja käyttää siitä säästyvää rahaa jäsenyhdistyksen tapahtumien tukemiseksi. Tavoitteenamme tulee pitää, että vähintään 50% käytettävästä rahasta menisi varsinaiseen toimintaan eli tilaisuuksien ja tapahtumien järjestämiseen. Loput jaetaan hallintoon, henkilöstöön, toimitiloihin, tiedotukseen.

Yhdistyksille tämä tuki voisi olla materiaalista kuten piirikilpailuihin palkintojen lahjoittamista tai uuden piiriteltan lainaamista markkinoita varten tai vaihtoehtoisesti puhtaasti taloudellista yleisölle avoimien tapahtumien kustannuksiin osallistuminen.

Tulemme piirihallituksen kesken nyt kuluvan kesän ja syksyn aikana vielä läpikäymään pitkän ajan strategiaamme ja uutta toimintasuunnitelmaamme.

Haluan toivottaa kaikille rauhaista kesää ja erityisesti onnitella lippujuhlan päivänä ylennettyjä sekä palkittuja reserviläisiä ja muita maanpuolustustyön aktiiveja. Olette sen teoillanne maanpuolustuksen hyväksi ehdottomasti ansainneet.

TOMI NIKKANEN
puheenjohtaja
Satakunnan Reserviläispiiri ry

Reserviupseeripiirille uusi puheenjohtaja

Tulin valituksi Satakunnan Reserviupseeripiirin puheenjohtajaksi maaliskuun lopussa pidetyssä kevätkokouksessa. Puheenjohtaja valittiin poikkeuksellisesti kevätkokouksessa, sillä piirin entinen puheenjohtaja erosi yllättäen kolmannen puheenjohtajakautensa alkajaisiksi.

Kokouksessa käytetyistä puheenvuoroista oli kuultavissa, että piirin toimintaa halutaan uudistaa ja nostattaa satakuntalaista maanpuolustushenkeä uusiin sfääreihin. Puheenjohtajaehdokkaana minut nähtiin henkilönä, joka tarmokkaasti tarttuu nuoruuden innolla ruoriin ja ohjaa piirin kohti tulevia seikkailuja.

Haasteita ja muutospaineita piirillä ja sen yhdistyksillä varmasti riittää. Uusien jäsenten mukaan houkuttelevuus ja nykyisten jäsenten pitkäjänteinen sitouttaminen yhdistystoimintaan on haastavampaa kuin aiemmin, kun työelämä on projektimaistunut ja ylipäänsä kertosuorittaminen on yhteiskunnassa lisääntynyt. Vapaa-ajan aktiviteettien lisääntyminen on ajanut yhdistykset kilpailemaan ihmisten niukasta vapaa-ajasta.

Toiminnan jatkuvuuden kannalta on tärkeää saada uusia jäseniä mukaan toimintaan. Osallistumiskynnystä täytyy jokaisessa yhdistyksessä pyrkiä tietoisesti madaltamaan. Helpoin keino osallistumiskynnyksen madaltamiseen on se, että toiminnasta kerrotaan avoimesti ja viestitään selkeästi. Paras tapa saada uusia jäseniä mukaan toimintaan on ottaa heihin yhteyttä henkilökohtaisesti. Yksittäisellä jäsenellä on parhaat edellytykset tuoda uusi jäsen mukaan toimintaan kertomalla omista kokemuksistaan reserviläistoiminnasta. Käytännönkokemus on osoittanut, että kun toiminnasta on kertonut avoimesti työpaikalla tai harrasteporukoissa, niin potentiaalisia jäseniä on löytynyt lähempää kuin uskoikaan.

Mitä enemmän yhdistyksissä on jäseniä, sitä enemmän reserviläistoiminnalla on painoarvoa eri sidosryhmien silmissä. Mitä enemmän toiminnallamme on painoarvoa, sitä paremmat edellytykset yhdistyksillä on toteuttaa tarkoitustaan. On hyvä kuitenkin muistaa, ettei jäsenmäärän kasvu saa olla yhdistyksissä tavoiteltava itseisarvo, vaan itseisarvon tulisi olla yhdistystoiminnan jäsenilleen tarjoama laatu.

Vaikka useimmat satakuntalaiset kerhot kamppailevatkin laskevien jäsenmäärien kanssa, on yhdistyksillä valttikortit edelleen käsissään. Merkitykselliselle toiminnalle on nimittäin yhä kysyntää. Reserviläistoiminta tähtää vapaiden arvojen puolustamiseen, mikä antaa toiminnalle merkityksen ja tekee siitä järkevää vapaa-ajantoimintaa. Avainkysymys onkin, onnistummeko me kerhoissa, piirissä ja liitossa viestimään tästä merkityksestä niin, että myös jäsenet kokevat reserviläistoiminnan merkitykselliseksi.

Kulunut kevät on ollut Satakunnassa täynnä aktiivista toimintaa ja monissa kerhoissa on nyt hyvä pohina päällä. Kiitos toiminnassa mukana aktiivisesti olleille ja tervetuloa uudet aktiivit rohkeasti mukaan toimintaan. Onnittelut myös kaikille ylennetyille ja reserviläistoiminnassa ansioituneille.

EEMELI LAPPALAINEN
puheenjohtaja
Satakunnan Reserviupseeripiiri ry

Reservin ylennykset julki Merikarvialla

Puolustusvoimain lippujuhlapäivän reserviläisten ylennysten julkistaminen järjestettiin 1.6.2017 Merikarvian kunnantalolla. Vajaan kolmenkymmenen ylennettävän reserviläisen lisäksi, paikalle saapui joukko kutsuvieraita, joiden mukana viime sodissa mukana olleiden lottien ja veteraanien edustajat.

Reserviläisten ylennysten julkistamisen jälkeen Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö evl. **Joni Lindeman** piti puheen, jossa hän korosti reservin tärkeyttä suomalaisessa puolustusratkaisussa, joka perustuu osaavaan ja aktiiviseen reserviin.

Aluetoimiston päällikön puheen jälkeen Merikarvian kunnanjohtaja **Pentti Ala-Luopa** toi tilaisuuteen kunnan tervehdyksen. Tämän jälkeen ylennettyjen puheenvuoron käytti majuriksi ylennettävä, Rauman Reserviupseerikerhon puheenjohtaja, kapteeni **Pasi Suominen**. Puheiden välissä nuori viulisti **Emmi-Kaisa Santa**,

loi juhlaan tunnelmaa soittamalla taidokkaasti Finlandian ja Myrskyluodon Maijan.

Virallisen osuuden jälkeen ohjelmassa oli vielä tutustuminen Merikarvian Veteraanipuiston Korsutupaan ja Perinнемuseoon. Korsutupaa ja Merikarvian sotahistoriaa esitteli **Heikki Moilanen** ja Perinнемuseon esineistöstä tarinoi **Hannu Salo**.

EEMELI LAPPALAINEN

4.6.2017 ylennetyt satakuntalaiset löytyvät lehden sivulta 49.

Viulisti **Emmi-Kaisa Santa** kohotti juhla-tunnelmaa

Juhani Lukka

Janne Huttunen vietti kesäkuisen viikonlopun SRA-kisojen toimitsijatehtävissä. Edeltävätkin päivät kuluivat rasteja suunnittelussa ja rakentaessa. Tärkeällä harrastuksella on kuitenkin paljon annettavaa.

Janne Huttunen: Yhteistoiminnan kehittäminen yhä tärkeämpää

Satakunnan Reserviläispiirien sovelletun reserviläisammunnan (SRA) karsinnat SM-kisoihin järjestettiin Katinkurun ampumaradoilla 18. kesäkuuta. Kisa aiheutti kiireitä **Janne Huttuselle** – Satakunnan Ampujien puheenjohtajalle, SRA- ja maanpuolustusaktiiville. Edellinen viikko oli kulunut ampumatehtävien suunnittelussa ja ratojen rakentamisessa. Lämmin sunnuntaipäivä meni toimitsijatehtävissä.

Ampumaharrastus ja maanpuolustus tukevat toisiaan – Siitä, kun lähdin mukaan aktiiviseen reserviläistoimintaan, tulee kuluneeksi kymmenen vuotta. Tein silloin myös päätöksen hakea maakuntajoukkoihin. SRA-status on ollut minulla vuodesta 2010. Lajin monipuolisuus ja haasteellisuus houkuttelivat mukaan, kertoo Janne Huttunen.

Hän pitää erityisesti lajin nopeatempo-

suudesta ja vaihtelevuudesta.

– Oman yhdistykseni, Porin Reserviupseerikerho ry:n, toimintaan olen osallistunut käymällä yhdistyksen järjestämässä kerhoilloissa ja edustamalla kerhoa SRA- sekä perinnepistoolikisoissa.

Huttunen on toiminut aktiivisesti myös MPK:ssa.

Erityisen merkittäväksi Janne Huttunen kokee Katinkurun ampumakeskuksen ke-

on nähnyt yhteistyön tarpeellisuuden ja tärkeyden.

– Mielestäni yhteistoiminnan kehittäminen yhdistysten ja piirin välillä olisi merkittävä kehityskohde. Resurssien tehostaminen ja yhteistyö – näillä keinoin kyettäisiin ylläpitämään laadukasta toimintaa ja pienennettäisiin tapahtumien järjestäjien työkuormaa.

SRA on kasvava laji

Lajiin pääsee mukaan, kun omaa päättäväisen ja maltillisen luonteen, suorittaa SRA-kurssin hyväksytysti ja täyttää vaaditut kriteerit kaluston hankinnalle. Nykyinen aselainsäädäntö on vain tehnyt tien lajin pariin hieman pidemmäksi.

– SRA lajina on mielestäni kehittynyt, sanoisinko ehkä hieman liikaa practicalia muistuttavaksi, lähinnä varusteiden osalta. Ohjaisin mielelläni sitä enemmän sotilaalliseen suuntaan. Paljon on ollut puhetta siitä, että pitäisikö kilpailijoilla olla suorituksen aikana jonkintasoinen tst-varustus, pohtii Janne Huttunen.

Muita mahdollisuuksia reserviläiselle ammunnan harrastamiseen on monia. Esimerkiksi ilma-aseammunta on aloittelijalle oiva tapa lähestyä lajia, sillä seuralla on rata myös linja-autoaseman alakerrassa. Aloittelijalle pistooliampujille järjestetään kurssuja maanantaisin (ks. tarkemmin SA:n nettisivut) Ruutiasepuolella voi harrastaa niin haulikko- pistooli- kuin kivääriammuntaa.

Kaikkea aikaansa puheenjohtajakaan ei Katinkurussa vietä.

– Työskentelen Technip Offshore Finland Oy:ssä työnjohtajana. Vapaa-aikaan ampumaurheilun lisäksi kuuluu kalastus sekä veneily, johon lapseni myös innoissaan osallistuvat. Ja omakotitalossa asuminen pitää huolen siitä, ettei joutoaikaa pahemmin pääse kertymään – aina riittää puuhastelua, kertoo Janne Huttunen.

JUHANI LUKKA

SRA-peruskurssi järjestetään Katinkurussa 12.8. alkaen. Lisätietoja: satakunnanampujat.sporttisaitti.com ks. practical/reserviläisjaosto.

hittämisen. Toimiva ja monipuolinen ampumarata antaa porilaisille reservitoimijoille loistavat harrastusmahdollisuudet, jotka olisivat muuten lähes tavoittamattomissa tai ainakin kaukana. Satakuntalaisittain, ja valtakunnallisestikin, Katinkuru tarjoaa erinomaiset puitteet suurillekin ampumakisoille. Haulikkoradan taakse valmistuvat uudet vallitukset antavat entistä toimivammat edellytykset myös SRA-kisoille.

– Todellakin tärkein työ, jota voin tehdä kaikkien raserviläis- ja muidenkin ammunnanharrastajien kannalta, on työskennellä aktiivisesti Satakunnan Ampujissa, Janne Huttunen painottaa.

Hän toimii seurassa nyt kolmatta vuotta puheenjohtajana. Tässä tehtävässä hän

Janne Huttusen suosikkase SRA:sa on haulikko. Siinä hän hyötyy trap-ampujan taustastaan. Haulikon painoarvo kisatuloksissa on kuitenkin vähäisin.

Evl Joni Lindeman seuraa, kun Mikko Vuorsola esittelee kerhon uutta lippua ja puheenjohtaja Hannu Aho selostaa lipun symboliikkaa.

Porin Reserviupseerikerho 90 vuotta

Porin Reserviupseerikerho on yksi Suomen vanhimmista reserviupseerikerhoista ja vanhin rekisteröity, yhtäjaksoisesti samalla nimellä edelleen toimiva, reserviupseerikerho. Porissa ja sen ympäristössä asuvat reserviupseerit perustivat kerhon vuonna 1927, seuratakseen armeijassa tapahtuvaa kehitystä ja kartuttaakseen armeijassa saatuja tietoja.

Kerhon toiminta käsitti alkuun vain kerhoiltoja ja luentotilaisuuksia. Kerho olikin aluksi lähinnä toveriseura, jossa sotilaallinen koulutus jäi toisinaan taka-alalle. Ystävyys ja toveruus olivat kerhossa etusijalla ja sotilaallisen koulutuksen antaminen katsottiin kuuluvan suojeluskuntien tehtäviin.

Kerho juhlisti 90-vuotista taivaltaan lauantaina 22. huhtikuuta 2017. Juhlallisuudet alkoivat puoliltapäivän Porin Käppärän hautausmaalla, jossa kerhohallitus kävi

laskemassa kukkalaitteet **Serafiina Lamminen** ja kerhon edesmenneiden puheenjohtajien haudoille. Juhlallisuudet jatkuivat Porin Suomalaisella Klubilla kerhohallituksen juhlahokouksella, uuden lipun käyttöönot-

totilaisuudella ja päivä huipentui juhlaillalliseen. Juhlailalliselle oli kutsuttu kerhon tärkeimmät sidosryhmien edustajat ja kaikki kerhon jäsenet aveceineen. Illallista nauttimassa olikin noin satapäinen juhlaansa.

Reserviupseeripiirin toiminnanjohtaja Taina Mäkitalo naulaamassa lippua. Seremoniamestari Jani Paulamäki ohjaa sivusta.

Kerho sai käyttöönsä uuden lipun. Lippu on yhdistyksen tärkein ulkoinen symboli. Armeijoiden käytössä liput ovat alkujaan olleet joukon paikan ja suunnan osoittajia joukkojen edessä. Sittemmin lipuista on muodostunut sotaväessä tärkeä symbolinen merkitys. Myös reserviläisjärjestöissä lipuilla on kunnian ja yhteenkuuluvuuden symbolinen arvo.

Kerhon ensimmäinen lippu nauhattiin 5. toukokuuta 1953 ja se alkoi tulla käyttökänsä päähän 2010-luvulle tultaessa. Niinpä kerhon hallituksessa alkoi kyteä ajatus kerhon lipun uudistamisesta. Kerhon oli ottanut uuden yhdistystunnuksen käyttöönsä Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä 4. kesäkuuta 2016 ja uusi tunnus haluttiin myös kerhon lippua koristamaan. Niinpä kerholla päätettiin suunnitella kokonaan uusi lippu. Lipun suunnittelusta vastasi kerhon varapuheenjohtaja **Eemeli Lappalainen**.

Useiden lippuluonnosten jälkeen kerhon hallitus hyväksyi luonnoksen, jossa sinisellä pohjalla on keskellä lippua tyylytelty valkoinen kerhon tunnus ja lipun kulmissa valkoiset havukoristeet. Kerhon tunnukseksi heraldisen ruusun keskellä on valkoisin ääriivoin rajattu puolustustorni, jonka sisällä valkoinen Porin rumpalipoika.

Porin Reserviupseerikerho kantaa lippuaan niiden arvojen vertauskuvana, joiden tarkoituksena on yhdistää toimialueen upseeristoa, vaalia upseeriperinteitä, sekä edistää upseeritaitoja ja maanpuolustustahtoa Suomen itsenäisyyden turvaamiseksi.

Lipun symboliikka

Lipun sinivalkoinen väritys kuvastaa yhtä reserviupseerien keskeistä arvoa – isänmaallisuutta. Reserviupseereita yhdistää isänmaallisuus, joka ilmenee vahvana maanpuolustustahtona, haluna ja kykynä kehittää kokonaisturvallisuutta.

Heraldinen ruusu on suomalaisen upseerin arvomerkki vänrikistä everstiin (maa-

ja ilmavoimissa). Heraldinen ruusu esiintyy myös Suomen Reserviupseeriliiton tunnukseksi, muodostaen tunnuksen ääriiviat. Ruusulla viestitään kerhon olevan upseerien asiassa ja kuulumista Suomen Reserviupseeriliittoon.

Puolustustorni symboloi vankkaa ja pysyvää puolustusta, sekä kerhon suhdetta puolustusvoimiin. Puolustustorni on vakiintunut puolustusvoimien tunnukseksi. Kerhon alkuperäinen perustamisajatus oli seurata nimenomaan sotaväessä tapahtuvaa kehitystä, sekä ylläpitää ja kehittää henkilökohtaisia tietoja ja taitoja.

Albert Edelfeltin tekemässä maalauksessa, Porilaisten marssi, kuvataan Porin rykmentin marssivia rumpalipoikia. Maalauksen rumpalipojasta on vuosien saatossa muodostunut yksi Porin symboleista. Kerhon tunnukseksi rumpalipoika symboloi Porin ja sotaväen pitkälle menneeseen ulottuvaa paikallista historiaa. Rumpalipojan katse on suunnattu yhdistystunnuksen päivityksen myötä kohti tulevaa.

Lipun nurkissa olevat havukoristeet symboloivat vapautta ja itsenäisyyttä. Vapaussodassa valkoisten everstin **Welterin** kerrotaan määränneen Tampereen valtaajien käyttämään kuusesta katkottuja oksia tunnukseksi hatussaan 1918, jotta joukot tunnistaisivat oman väen vastustajista. Tuolloin kuusenhavusta muodostui asevelitunnus ja sittemmin yleinen koristeaihe. Suojeluskunnissa kuusenhavusta muodos-

Kerhon alkuperäinen perustamisajatus oli seurata sotaväessä tapahtuvaa kehitystä, sekä ylläpitää ja kehittää henkilökohtaisia tietoja ja taitoja.

tui Vapaussodan perinnekuvia.

Lipunnaulaajina toimivat: **Joni Lindeman, Mikko Halkilahti, Veikko Lehtonen, Ilkka Nurmi, Taina Mäkitalo, Kimmo Tuomi, Albert Halonen, Eemeli Lappalainen** ja **Hannu Aho**. Lipun siunasi sotilaspastori **Albert Halonen**.

Aperitiivina Dry Vodkaa

Juhlailallisen aloitti Porin Reserviupseerikerhon puheenjohtaja Hannu Aho tervehdyspuheella, jonka jälkeen juhlaikseksi tarjottiin aperitiivina punapää – eli kansankielellä Dry Vodkaa. Dry Vodka pulloissa on ennen ollut punaiset korkit, mistä juontaa kerholla käytetty punapää nimitys kyseisestä alkoholituotteesta.

Ei suinkaan ollut sattumaa, että aperitiiviksi valikoitui juuri Dry Vodka, vaan se liittyy oleellisesti kerhon epävirallisiin traditioihin. Saunalämmintä punapää on jaettu kerhotoiminnassa mukana olleille, neljän sentin annoksina, rangaistuksena upseerille sopimattoman käytöksen, hölmöilyn, tilaisuuden jättämättä käyttämisen tai liian nuhteettoman käytöksenkin nojalla.

Ruokalajien väleissä kuultiin juhlapuhujana everstiluutnantti evp **Erkki Rajamäkeä**, sekä tervehdyksiä eri tahoilta. Puolustusvoimien tervehdyksen tilaisuuteen toi Lounais-Suomen aluetoimiston päällikkö everstiluutnantti Joni Lindeman. Muita tervehdyksen tuojia olivat Satakunnan Reserviupseeripiirin kunniapuheenjohtaja **Harri Larinaho** ja veteraanien edustajana Veikko Lehtonen.

Juhlaikseksi illan aikana viihdyttivät mentalisti **Tommi Lahti** ja tanssimusiikista vastasi Selim P. Vapaan sanan aikana muisteltiin menneitä ja kerholla järjestettyjä ”Olut ja makkara iltoja”. Kerhon seniorijäsenet opastivat nuorempia upseereita ja tekivät selväksi eron oluen ja kaljan välillä – ”*olutta nautitaan ja kaljaa ryyppätään*”.

EEMELI LAPPALAINEN

Harjavallan Reserviläiset – 60 vuotta maanpuolustuksen asialla

Näillä sanoilla juhliiva Harjavallan Reserviläisyhdistys otsikoi juhlaputsunsa.

Vieraat oli kutsuttu Hotelli Hiittenharjuun ruokailemaan ja pääjuhlaan. Harjavallan Sotaveteraanit Ry, Sodissa kaatuneitten omaiset Ry, Sotaorvot Ry, Harjavallan Reservin upseerit Ry, Lounais-Suomen Alue-toimisto/Puolustusvoimat, Satakunnan Reserviläispiirit sekä useat naapuriyhdistykset saapuivat kunnioittamaan 60-vuotiasta yhdistystä Harjavallan Reserviläisten Puheenjohtaja **Jouko Tupi** toivotti juhlaväen tervetulleeksi.

Laivaston soittokunta esitti juhlatilaisuuteen sopivaa musiikkia. Jääkärimarssi teki tehtävänsä. Soittokunta oli valinnut hyvän ohjelmiston juhlaan.

Paikallinen toiminta on tärkeää Juhlapuhujaksi oli lupautunut Lounais-Suomen aluetoimiston operatiivisen sekto-

rin johtaja, majuri **Pasi Lehtonen**.

Majuri Lehtonen valotti alkuun omaa sotilashistoriaansa. Kertoi tarkemmin aluetoimiston tehtävistä. Aluetoimisto toimii monilta osin ”kansanpalvelijana”. Kutsuntaraljansi on luonnollisesti useimpien kansalaisten tuntemaa aluetoimistojen työsarjaa. Aluetoimiston työ asevelvollisuusala ei kuitenkaan pääty kutsuntoihin. Varusmiespalveluksen jälkeen jokainen asevelvollinen kuuluu tavalla tai toisella reserviin ja aluetoimiston tehtävänä on ylläpitää asevelvollisuustietoja ajan tasalla.

Jokainen viranomainen kamppailee vähenevien resurssien kanssa, jolloin tiivis yhteistyö korostuu entisestään. Eikä tämä yhteistyö rajoitu pelkästään poliisiin ja pelastusalaan, vaan yhteistyötä tehdään myös alueellisten viranomaisten, kuten aluehallintoviraston ja ELY-keskusten sekä kaupunkien ja kuntien kanssa päämääränä kehittää kaikkien toimijoiden valmiutta ja va-

rautumista poikkeusoloihin.

Edellä mainittujen tehtävien ja toimintojen kautta aluetoimisto toimii myös puolustusvoimiamme ”näyteikkunana”.

Majuri Lehtonen kertoi panneensa tyytyväisyydellä merkille, että Lounais-Suomessa on hyvin motivoitunut, maanpuolustustahtoinen ja innokas reservi. Juhlapuhuja toi esille harjoittelun ja sotilaallisten taitojen ylläpidon, kehottaen reserviläisiä osallistumaan aktiivisesti paikallisiin tapahtumiin, joista esimerkkeinä mainitsi Sarvikypärä ja Sissipuukko ampumakilpasarjat.

Harjavaltalainen aktiivisuus on yleisesti tunnettua

Me reserviläiset voimme yhdistyksenä laittaa tukipyynnön vireille ja pyytää aluetoimiston kautta esimerkiksi: juhlapuhujaa, luennoijaa, kalustoa, majoittumisvälineitä tai vaikkapa soittokuntaa. Harjavallan Reserviläisten juhlatoimikunta teki tukipyynnön soittokunnasta jo puolitoista vuotta ennen juhlaa.

Majuri Lehtonen oli tutustunut Harjavallan ampumatoimintaan ja hän nostikin esille Sarvikypärä ja Sissipuukko kilpasarjojen erinomaisuuden. Harjavalta on onnistunut tavoittamaan monipuolisilla ammu-noillaan laajan kilpailijajoukon. Samalla yhdistykseen on tullut uusia ja erityisesti kaivattuja nuoria jäseniä laadukkaam ampu-matoiminnan myötä.

Harjavallan yhdistys on menestynyt erinomaisesti ampumakilpailuissa. Esimerkiksi Reserviläispiirimme Sammon Pytty kilpailussa voittoja on useita. Viimeisin viime vuodelta.

Kutsuvieraat tervehtivät yhdistystä – kukin muistaen omalla tavallaan.

Sotaveteraanit Timo Äimäsen johdolla luovuttavat standaarin juhlivalle yhdistykselle. Vastaanottajina puheenjohtaja Jouko Tupi ja Tomi Nikkanen.

On aina erityisen juhlaavaa, kun sotaveteraanit ovat läsnä. Etenkin nyt, kun Suomi juhlii sadatta itsenäisyyden vuottaan. Veteraanin tervehdyksen toivat Sotaveteraani **Timo Äimänen** ja Harjavallan veteraanien puheenjohtaja **Jaakko Suontausta**. Kaatuneitten omaisten ja Sotaorpojen yhdistysten puheenjohtaja **Tuija Ketonen** hieman valitteli, ettei tuoreella Sotaorpojen yhdistyksellä ollut vielä standaaria, jolla oli-

si voinut muistaa. Ketonen kiitteli juhli-vaa yhdistystä avusta, jota Harjavallan Reserviläiset ovat vuosien varrella antaneet. Standaaria ei tuonut myöskään rakas naa-puri Nakkilan Reserviläiset. Nakkilan edus-tajat toivat yllättäen harjavaltalaisille lahjak-si ampumakilpailun – ”Yhdistystenvälisen”. Lisäksi Harjavallan yhdistyksen käyttöön oli hankittu tapahtumiin sopiva yhdistys-banderolli.

Yhdistyksen pitkä ja ansiokas historia on tarvinnut myös tekijänsä. Yhdistyksen ansioitunutta jäsenistöä huomioitiin Reserviläisliiton ansiomitalin. Pronssisen ansiomitalin saivat: **Seppo Kivelä, Mauri Juhola, Markus Mäkinen, Ilkka Naski ja Jouko Tupi**. Kultainen ansiomitali myönnettiin **Erkki Tuomiselle**. Tuominen kiitteli saamastaan huomionosoituksesta perinteiseen vaatimattomaan tapaansa. Erkki Tuomisen ansiolista ei sen sijaan ole vaatimaton. Puheenjohtaja Tupilla oli käsissään myös toinenkin huomiointi Erkille. Tuominen ”lyötiin” Kunniapuheenjohtajaksi. Tuominen sanoi vastapuheessaan, että on kovin yllättynyt. Erkki olikin salissa ainoa yllättynyt.

Erkki Tuomisen palkitsemista seuraneiden juhlavieraiden joukosta erottui harjavaltalaisen reserviläistoiminnan isähahmo ja ratamestari **Kullervo Tupi**. Kullervo on Erkin kanssa vuosikymmeniä toiminut maanpuolustuksen ja isänmaan asialla.

Laivaston Soittokunnan esiintymisen ja Puheenjohtaja Tupin päätössanojen jälkeen juhlavieraat antoivat yhteisapplodit. Juhla oli onnistunut.

ESA RANNISTO

Majuri Lehtosen juhlapuheen sanomaa kuunneltiin tarkasti.

Yhdistyksen huomioimat jäsenet ovat oiva sekoitus vankkaa pitkään palvelutta kaartia ja osin Harjavallan yhdistyksen tulevaisuutta. Vas. majuri Lehtonen, puheenjohtaja Jouko Tupi, kunniapuheenjohtaja Erkki Tuominen, Mauri juhola, Seppo Kivelä, Markus Mäkinen ja Ilkka Naski.

Yhteinen tahtotila: Pidetään Suomi turvallisena

Lavian Seudun Reserviläiset ja Lavian Seudun Reserviupseerikerho järjesti Satakunnan MPK:n kanssa koulutuspäivän suuronnettomuuksiin ja sotilaalliseen kriisiin varautumisesta. Päivän aikana kuultiin neljän eri luennoitsijan esitelmät aiheesta.

Mielenkiintoisen luentopaketin olivat suunnitelleet **Pauli Ylitalo** ja **Jukka Holma**, joka toimi myös kurssin johtajana. Evers-tiluutnantti **Pertti Holma** johti tilaisuutta puheenjohtajan tehtävissä.

Puolustusvoimien Lounais-Suomen Alueoimiston päällikkö, everstiluutnantti **Joni Lindeman** kertoi sotilaalliseen kriisiin varautumisesta ja siihen liittyvistä toimenpiteistä.

– Yhteiskunnan uhkakuvat ovat pikkuisen muuttuneet sitten 2. maailmansodan. Silloin ajateltiin olevan sodan ja rauhan aika. Nyt käytetään termistöä normaaliolot, häiriötilanne ja poikkeusolot, totesi Lindeman.

Häiriötilanteiden taustalla voi olla poliittiset tai taloudelliset ongelmat, infrastruktuurin toimimattomuus, luonnonkatastrofi, sosiaali- ja terveystoimen sekä viranomaisten toiminnan ongelmat tai sotilaallinen väliintulo.

– Häiriötilanteita voi olla yksittäin tai lomittain. Irrallisina niissä ei ole mitään ihmeellistä ja tilanteet hoidetaan kuntatasolla. Yhteiskunta on kuitenkin hyvin haavoittuvainen ja normaaliolojen ja sodan välillä ei ole enää selvää rajaa.

Kustannustehokasta toimintaa Uuden sukupolven sodankäyntiin ei voi varautua. Siitä hyvänä esimerkkinä on länsimaat yllättänyt Krimin kriisi. Hybridiuhka on todellinen.

– Ohjus maksaa miljoona euroa. Hakeri kaataa sähköverkon 200 dollarilla. Eitsotilaalliset keinot ovat kustannustehokkaita, tiivistä Lindeman.

Vaikuttaminen yhteiskuntaan sisältä ja ulkoa on paljon käytetty poliittinen keino. – Hyökkäyksen syyksi kelpaavat niin diplomaatia, historia kuin uskontokin. Usein nojataan myös oikeutukseen tehdä kansainvälisten lakien mukaan näin ja näin.

Väärän tiedon levitys on osoittautunut tehokkaaksi vaikuttamisen muodoksi. Somessa leviävät valeuutiset murentavat yh-

Väärän tiedon levitys on osoittautunut tehokkaaksi vaikuttamisen muodoksi. Somessa leviävät valeuutiset murentavat yhteiskunnan moraalia ja ajatustapaa sisältäpäin.

teiskunnan moraalia ja ajatustapaa sisältäpäin. Keinotodellisuus alkaa elää omaa elämänsä ja totuus hautautuu viestiketjujen alle.

– Näissä tilanteissa viranomaisnäkemys voi erota paljonkin toisen osapuolen netissä levittämästä tiedosta. Mikä on totta ja mikä on keinotodellisuutta? Jokaisen tulee huolehtia omasta kriittisyydestään.

– Sähkö on kaiken A ja O. Katkon myötä kauppojen liukuovet ja kassapäätteet eivät toimi. Pakastealtaat sulavat ja vähitellen ruoasta tulee pula. Käteinen loppuu pian nostoautomaattien sulkeuduttua, bensiinin jakeluautomaatit ja kodinkoneet eivät toimi. Kännykkäverkko ei toimi etkä pääse facebook:iin, aloitti Lindeman päätty-

tömän listan.

Hackerit pyrkivät viikoittain häiritsemään Suomen toimintakykyä. Pankkien häiriötilat ovat tästä hyvä esimerkki. Trendikkäät, tietokoneiden kautta ohjatut älykodinkoneet ovat hakkereille myös hyviä kohteita.

Tilannekuvan tärkeys

Häiriötilanteessa ja avoimen sodan ollessa kyseessä poliisi, pelastuslaitos, aluehallinto ja puolustusvoimat luovat tilannekuvan, jonka mukaan eri viranomaiset ja toimijat reagoivat tilanteeseen. Viranomaisten saumaton yhteistyö on silloin erittäin tärkeätä ja tätä yhteistyötä harjoitellaan erilaisissa poikkeustilanneharjoituksissa.

Poikkeusoloissa joukot suojaavat nopeasti muuntoasemat, satamat, vedenpumpapaamat ja linkkimastot. Verkostoituminen, näkyvyys ja tiedonkeruu ovat normiooloissa tärkeitä toimintamuotoja.

– Yhteiskunnan saa polvilleen nopeasti ilman sotilaallista voimaa. Varautuminen ja yhteinen tilannekuva lieventävät vaikutuksia. Tällaisissa tilanteissa paikallisjoukkojen paikallistuntemus ja elämäkokemus ovat tärkeitä voimavaroja, päätti Lindeman esitelmänsä.

Muina puhujina olivat Sastamalan kaupunginjohtaja **Jarkko Malmberg** aiheenaan kunnan toiminta kriisitilanteissa. Porin hätäkeskuksen apulaispäällikkö **Antti Koskela** puhui alkutoimenpiteiden käynnistämisestä ja tiedottamisesta ja Vapepa:n valmiuskouluttaja **Juhani Salonsaari** esitelti Vapepan toimintaa. Lämpimät kiitokset myös reserviläisnaisille, jotka huolehtivat maittavasta muonituksesta.

Esitelmien jälkeen oli kuulijoiden kyselytunnin vuoro. Kysymykset vaihtelivat turhimpien 112-soittojen aiheista ulkomaalaisten tekemiin tonttikauppoihin linkkimastojen läheisyydestä. Kommentteja kuultiin myös kuvauskoptereiden ilmaantumisista sotaharjoitusalueille ja kotitietokoneiden suojaamisesta.

Luento-osuuden loputtua oli kaikilla vielä mahdollisuus kokeilla pistooli- ja reserviläiskivääriammuntaa. Olihan maanlaajuinen Reserviläisten ampumataitopäivä meneillään.

Eeva-Liisa Isosaari

Kurssipäivän suunnittelusta ja asiasisällöstä vastasivat **Joni Lindeman, Pauli Ylitalo, Jarkko Malmberg, Juhani Salonsaari, Antti Koskela, Jukka Holma** ja **Pertti Holma**.

Kurssipäivän päätteeksi oli mahdollisuus kokeilla pistooliammuntaa.

Leena Lukka

(yllä) Kirstin talo edustaa tyypillistä Vanhan Rauman parituparakentamista ja on rakennettu 1700-luvulla. Kirstissä viimeisinä asunut merimiesperhe, joten nykyinen sisustus on merimieshenkinen.

(oikella) Pyhän Ristin kirkko muistuttaa satakuntalaisia keskiaikaisia kirkkoja. Kirkon maalaukset ovat 1500-luvulta ja esittävät tiivistetysti koko raamatullisen pelastushistorian.

Kevätretki Raumalle

Lauantaiaamuna 10. kesäkuuta kokoontui naisporukka Rauman torilla. Kyseessä oli Maanpuolustusnaisten liiton Satakunnan piirin järjestämä retki. Aurinko paistoi ja keli oli mitä suotuisin parin tunnin kävelykierrokselle Vanhan Rauman kapeille kujille. Oppaanamme toimi **Mitra Äijälä-Vehmas**.

Aluksi nautimme ”pystykafeet” torilla. Kävelykierroksen alussa vierailimme Pyhän Ristin kirkossa, joka on valmistunut 1500-luvulla. Kirkon torni on rakennettu 1816 ja se toimi aikoinaan merenkulkijoiden maamerkinä.

Oppaan johdolla tutustuimme Vanhan Rauman puutalokaupunginosaan. Se on Pohjoismaiden laajin,

Ryhmä kasassa Rauman torilla: (vasemmalta) Tuija Vesa (Pori), Sinikka Vainio-Köpi (Kokemäki), Marja-Liisa Sarkonsalo (Kokemäki), Erja Saarinen (Kokemäki), Kristiina Osara (Kokemäki), Marjo Sarmet (Rauma), Kaarina Lukka (Pori), Riitta Heikkilä (Huittinen) ja Leena Lukka (Pori).

MAANPUOLUSTUSNAISET

yhtenäisin ja parhaiten säilynyt puukaupunkialue, jonka asemakaava periytyy jo keskiajalta. Vanha Rauma lisättiin Unescon maailmanperintöluetteloon vuonna 1991. Saimme opastusta Kalatorin ja Hauenguanon historiaan sekä laivanvarustajan kotimuseo Marelaan ja rakennusperinnetaloon Kirstin taloon. Vierailu näihin kohteisiin voisi olla ihan oma retkensä. Kävimme myös Kitukrännillä, joka on Suomen tietyvästi kapein katu.

Retkemme päättyi jälleen torille ja ikuistimme ryhmämme valokuvaan vuonna 1776 rakennetun Rauman raatihuoneen edessä.

Tietysti palkitsimme itsemme maittavalla lounaalla Ravintola Savilassa. Taas olimme yhtä kokemusta rikkaampia.

LEENA LUKKA

*Porin Seudun Maanpuolustusnaisten ry
pj*

Kesäkuulumisia

Kalenterin mukaan elämme keskikesää, jolloin lapsuusmuistojen mukaan aina paistoi aurinko ja oli helleä. Liekö aika kullannut muistot vai onko ilmasto todellakin aikojen saatossa muuttunut, koska moisesta ei ole tätä juttua kirjoittaessani tietoakaan. Hyvä jos tarkenee ulkona kesäisiin ulkovaatteisiin pukeutuneena – kevyemmistä kesähepeneistä ei kannata uneksiakaan. Mutta näillä mennään mitä annetaan.

Toisaalta viileämmät kelit mahdollistavat sen, että jaksaa paremmin touhuta ja osallistua erilaisiin tapahtumiin. Ja niitähän löytyy, tässä maininta muutamasta. Piirimme osalta on jo tänä keväänä järjestetty kesäretki Raumalle, jossa tutustuimme Vanhaan Raumaan ja sen historiaan opastetulla kävelykierroksella. Retkestä on tarkempi juttu toisaalla lehdessä. Elokuussa on tulossa Naisten Valmiusliiton Turku/Pori alueneuvottelukunnan järjestämä retki Poriin. Tarkempaa tietoa retkestä löytyy mm. piirimme nettisivuilta. Vaikka elokuuhun on vielä aikaa, niin sitovat ilmoittautumiset tulee tehdä viimeistään 30.6.2017 – joten nyt kipin kapin ilmoittautumaan.

Syksyllä on tarjolla kulttuuria, kun piiri järjestää teatteri-illan Raumalla. Rauman kaupunginteatterissa esitetään musiikinäytelmä Risto Rytin elämästä, johon piiri on varannut runsaasti lippuja. Kustannukset jokainen maksaa itse, joten mukaan voi ottaa myös puolison tai ystävän. 40 ensimmäistä ilmoittautunutta saa paikan ja ilmoittautuminen tehdään oman yhdistyksen puheenjohtajalle viimeistään 30.9.2017. Tarkempia tietoja löytyy piirin nettisivuilta tai yhdistyksen puheenjohtajalta.

Edellä mainittujen lisäksi järjestetään runsaasti erilaisia kursseja ja koulutuksia, joista löytyy tietoa mm. liittomme ja MPK:n sivuilta. Toivottavasti kaikille löytyy mieluisia vaihtoehtoja, mutta muistetaan myös rentoutua ja viettää laatu-aikaa läheisten kanssa. Oma hyvinvointimme luo hyvää oloa myös muille.

Lämpimämpiä kelejä odotellen...

MARJO SARMET

*Maanpuolustusnaisten liitto ry:n
Satakunnan piiri
puheenjohtaja*

Asedirektiivin sisältö esiteltiin Ampumaharrastusfoorumin seminaarissa

Asedirektiivin hanketyöryhmä on muodostettu. Puheenjohtaja, johtava asiantuntija **Johanna Puiro**, sisäministeriö sekä jäsenenä poliisitarkastaja **Seppo Sivula** sisäministeriö, esittelijä **Timo Tuurihalme**, puolustusministeriö sekä Poliisihallituksesta ylitarkastaja **Tarja Ranta**, asehallintopäällikkö **Mika Lehtonen** ja poliisitarkastaja **Mika Koponen**. Tässä vaiheessa ei siis valittu yhtään järjestöjen edustajaa.

Asedirektiivin sisältö esiteltiin Ampumaharrastusfoorumin seminaarissa 3.2.2017. Tilaisuudessa oli edustettuna merkittävimmät intressitahot ja paikalla oli laaja noin sadan hengen kuulijajoukko. Tämän ja yhtenäisen ja kattavan Suomen kantojen valmistelun vuoksi sisäministeriö ei katso tarkoituksenmukaiseksi järjestää tavantasaista laajaa kuulemistilaisuutta hankkeen alussa.

Sain tässä tilaisuudessa selvitettyä Johanna Puirolle mm. suomalaisen aselain kiväärin ja haulikon mitoituksen omintakeiset perusteet. (840mm vs. EU:n 600mm) Tavoitteenä on keväällä 2018 laatia hallituksen esityksen muotoon ampuma-asedirektiivin muuttamisesta johtuvat tarvittavat muutokset kansalliseen lainsäädäntöön. Muita muutoksia ei ole tässä yhteydessä tarkoitus tehdä. Hankkeessa pyydetään lausunnot keskeisiltä intressitahoilta. Lisäksi järjestetään keskustelu- ja kuulemistilaisuuksia asiantuntijoille ja sidosryhmille hankkeen kuluessa. Lakimuutos on tulossa voimaan 1. 9. 2018. Alustavan aikatau-

lun mukaan vasta viikolla 38 on tarkoitus järjestää ensimmäiset kuulemiset. Toisaalta sanotaan että, hankkeen aikana kansalliseen lainsäädäntöön ei tehdä muita kuin ampuma-asedirektiivin edellyttämiä muutoksia.” Siis nykyisen lain kummallisuuksia ei edelleenkaan korjattaisi, vaikka siihen olisi ainutkertainen tilaisuus. Näin alkuvaiheessa ei tietysti voi ottaa kovin yksityiskohtaisia tai teknisiä kannanottoja, kun ei vielä tiedä, mihin suuntaan asia on kääntymässä.

Se, mitkä aseet ampuma-asedirektiivissä sijoitetaan kiellettyjen aseiden A-luokkaan, on keskeistä muiden direktiivien säännösten kannalta. Tältä osin neuvottelut olivat erittäin hankalat ja eri suuntiin menevät. Nyt ampuma-asedirektiivissä A-luokkaan sijoitetaan tietyt itselataavat aseet ja ison lippaan yhdistelmät, itselataavat aseet, jot-

ka voidaan helposti lyhentää sekä A-luokan aseista konvertoidut aseet.

Vaikutukset reserviläistoimintaan?

Ampuma-asedirektiivin mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää kansallisen maanpuolustuksen tarkoituksessa lupia myös A-luokan aseisiin ja erityisesti mainitaan vapaaehtoinen maanpuolustus. Tarkempi sääntely jää siten kansallisen lainsäädännön varaan. Kun direktiivi laitetaan kansallisesti täytäntöön, Suomessa tulee kansallisesti ratkaista missä tilanteissa A-luokan aseisiin on perusteet myöntää lupa maanpuolustustarkoituksessa. Direktiivi ei vaadi eikä edellytä mitään ”lupajärjestelmää” isoille lippaille. Niillä, joilla on maanpuolustuspoikkeaman tai urheiluammunnan perusteella lupa A-luokan aseeseen, on automaattisesti oikeus pitää hallussaan isoja lippaita. Direktiivissä on myös niin sanottu siirtymälauseke, jonka nojalla jäsenvaltiot voivat vahvistaa olemassa olevat aseluvat myös A-luokkaan siirtyviin aseisiin. Tämä tulee toteuttaa ja ilman että luvanhaltijalta vaaditaan mitään toimenpiteitä. Di-

rektiivi mahdollistaa myös ampumaurheilijoille luvat A6 ja A7 luokan aseisiin, jos he tarvitsevat niitä harjoitus- taikka kilpailutoiminnassaan. Asedirektiivissä uudistetaan joltain osin aseiden merkintävaatimuksia. Nämä vaatimukset koskevat kuitenkin vain niitä aseita, jotka valmistetaan tai tuodaan markkinoille uuden direktiivin voimaantulon jälkeen. Ampuma-asedirektiivissä ei ole nimenomaista säännöstä aselupien määräaikaudesta. Sen sijaan viranomaisten tulee säännöllisesti, vähintään viiden vuoden välein, tarkastella aselupia. Jos edellytykset ovat kunnossa, lupia voidaan jatkaa. Tässä vaatimuksena tulee olla viranomaisten omin voimin tapahtuva sisäinen tarkastelu, ei luvanhaltijan vastuulla oleva todistelu. Suomessa voidaan kansallisessa toteutuksessa pyrkiä hyödyntämään asetietojärjestelmän vuoden 2018 järjestelmäuudistusta sekä aselupien sähköistä asiointia.

EU:n asedirektiivin kansallinen toteutus ammunnan harrastajan kannalta on haastava, sillä se edellyttää sekä kotimaisten tavoitteiden (selkeä, toimiva ja mahdollisimman vähän viranomaisresursseja kuormittava aselaki, joka turvaa laillisten ampumaharrastusten jatkuvuuden nyt, ja tulevaisuudessa) sekä direktiivin asettavien minimivaatimusten, jotka pääasiassa ovat ristiriidassa edellä mainittujen tavoitteiden kanssa, yhteensovittamista.

Tarkistakaa määräaikaiset hallussapitolupanne Vanhentuneella luvalla aseiden hallussapito on rangaistavaa ja oikeuden mukaan ri-

koksen kohteena oleva esine on tuomittava menetetyksi valtiolle. Alkutilanne tässä, kuten muissa samantapaisissa ”rikoksissa” on se, että poliisi nimenomaan Lounais-Suomen alueella tarjoaa aktiivisesti määräaikaista lupia kaikille, jotka eivät erikseen osaa vaatia toistaiseksi voimassa olevaa hankkimislupaa. Kun lupa menee vanhaksi, niin kenelläkään ei ole aseeseen voimassa olevaa hallussapitolupaa, jolloin terminä on aserikos. Mitään rikollista aseella ei siis tarvitse tehdä. Toistaiseksikin voimassa olevat (ampumiseen, jälkeen 13 06 2011 saadut) pistooli- /revolveriluvat edellyttävät viiden vuoden välein ampuma-asekouluttajan todistuksen aseella tapahtuneesta ammunnasta. Mikäli hankkimisen peruste on pelkästään keräily, niin siihen yleensä tarjotaan ampumakieltoa!

Olkaa tarkkana myös rinnakkaislupien kanssa. Lupa ei muutu hallussapitoluvaksi, jos pääluvun omistajan lupa päättyy.

Otteita Sisäministeriön 2017 julkaisemasta poliisin lupahallintostrategiasta: ”Poliisin lupahallinnon tehtävänä on ... valvonnan keinoin ennalta estää rikoksia” Hyvää hallintoa olisi poliisilta ilmoitus asiakkaalle ennen poliisin myöntämisen hallinnollisen luvan vanhenemista. Minua huolestuttaa lause, että ”lupahallinto on merkittävä osa rikostorjuntaa” ja melkein suuttuttaa puheet ”asiakaslähtöisestä” koska poliisin lupahallinnon toimintaa mielestäni ei aina voi pitää kovin asiakaslähtöisenä.

RAIMO SUOMINEN
Ampumaharrastusfoorumin jäsen

LOUNAIS-SUOMEN ALUETOIMISTO

Puolustuselonteko selkosuomeksi

Valtioneuvoston puolustuselonteko eduskunnalle hyväksyttiin valtioneuvoston yleisistunnossa torstaina 16.2.2017. Selonteko antaa puolustuspoliittiset linjaukset Suomen puolustuskyvyn ylläpidolle, kehittämiselle ja käytölle. Puolustuselonteolla ja sen toimeenpanolla turvataan Suomen puolustuskyky muuttuvassa turvallisuustilanteessa, luodaan edellytykset uskottavan ja koko maan kattavan puolustusjärjestelmän ylläpitämiseksi, linjataan strategisten suorituskykyhankkeiden toteuttaminen, parannetaan puolustusvoimien valmiutta ja ohjataan puolustusyhteistyön syventämistä sekä kansallisen lainsäädännön kehittämistä. Selonteon aikajänne ulottuu 2020-luvun puoliväliin. Puolustuselonteko laadittiin nyt ensimmäistä kertaa erillisenä selontekona. Se on jatkumoa muun muassa parlamentaarisen selvitysryhmän raportille (Eduskunnan kanslian julkaisu 3/2014) sekä valtioneuvoston ulko- ja turvallisuuspoliittiselle selonteolle (VNK julkaisusarja 7/2016). Puolustuselontekoa on valmisteltu laajasti poikkihallinnollisissa yhteistyösä ja sen laatimisessa on kuultu myös parlamentaarista seurantar ryhmää. **Eli vaikka puolustuselonteko laadittiin omana selontekona, se liittyy vahvasti valtiomme johdolle laadittuihin raportteihin ja selontekoihin, joilla hahmotetaan ja kuvataan maamme kokonaisturvallisuuden strategiaa ja toimintaympäristöä.**

Puolustusvoimat

Aiemmat linjaukset, muuttunut toimintaympäristö ja sodan kuva, kokonaisturvallisuus

Ulko- ja turvallisuuspoliittisen selonteon linjauksissa todetaan, että toimintaympäristö on jatkuvassa, voimakkaassa muutoksessa myös Suomen lähialueilla. Suomi on sotilasliittoon kuulumaton maa pitäen yllä mahdollisuutta liittoutumiseen, koska Suomi ei EU:n jäsenenä voi olla ulkopuolinen lähialueella tapahtuvan turvallisuusuhan ilmentyessä. Suomi pitää yllä turvallisuusympäristöön suhteutettua kansallista puolustuskykyä ja jatkaa puolustusyhteistyötä.

Selonteon mukaan normaaliolojen tiivis yhteistyö luo perustan myös poikkeusolojen yhteistyölle. **Sodan kuva on muuttunut** viimeisten vuosien aikana merkittävästi. Tästä voi lukea tarkemmin aiemmasta lehdestä (Karhu 4/2016). Muuttuneen tilanteen keskeinen asia on kustannustehokkaiden ei-sotilaallisten keinojen käytön korostuminen. Siten **kokonaisturvallisuuden merkitys on kasvanut**, jolloin yhteiskunnan turvallisuusstrategiassa määritetyt yhteiskunnan elintärkeät toiminnot ja niiden suojaaminen ovat entistä tärkeämmässä asemassa. Näitä toimintoja ovat valtion johtaminen, talouden ja infrastruktuurin toimivuus, väestön toimeentuloturva ja toimintakyky, henkinen kriisinkestävyys, sisäinen turvallisuus, kansainvälinen toiminta sekä Suomen puolustuskyky. **Kyse on siis koko yhteiskunnan varautumisesta laajan turvallisuuskäsityksen puitteissa** sekä puolustusvoimien tuesta yhteiskunnalle ja päinvastoin. Siten **puolustukselle asetettavat vaatimukset ovat nousussa kaikkien näiden tekijöiden lopputuloksena**. Ennakkovaroitusaika ja kynnys voimankäyttöön ovat alentuneet ja Suomeen kohdistuvan toiminnan keinovalikoima on laajentunut painopisteen ollessa ei-sotilaallisissa keinoissa unohtamatta sotilaallisen voiman käyttöä. **Tavoitteena on ylläpitää ennaltaehkäisevää kynnystä sotilaallisen voiman käytölle ja sillä uhkamiselle.**

Puolustuksen kehittäminen; valmius ja strategiset hankkeet
Puolustuksen kehittämisen painopisteinä on kaikkien **puolustushaarojen valmius**, käytöstä poistuvien **suorituskykyjen korvaaminen**, tiedustelun kehittäminen, kyberpuolustus ja kaukovaikuttaminen. Osana tätä kaikkea on sodan ajan vahvuuden nostaminen 50 000 sotilaalla, joka toteutetaan pitämällä perustamisorganisaatiot palveluksessa perustamisen jälkeen, ottamalla rajavartiolaitoksen suorituskyvyt entistä tiiviimmin mukaan sekä käyttämällä varusmiehiä sotilaallisen maanpuolustuksen tehtäviin.
Perinteisesti ilmavoimilla ja merivoimilla on ollut hyvä alueellisen koskemattomuuden valvonnan ja turvaamisen valmius 24/7. Maavoimat sen sijaan on ollut käytännössä koulutusorganisaatio ja maa-

voimien kyky on perustunut reservistä perustettaviin suorituskykyihin. Nyt **maavoimien liittävät valmiustoimintaan** luomalla henkilökunnasta, varusmiehistä ja reserviläisistä valmiusjoukot, jotka saadaan toimintavalmiksi tunneissa ja muutamassa vuorokaudessa. Tällä järjestelyllä kyetään nostamaan ennaltaehkäisevää kynnystä nopeasti ja luomaan myös kyky tukea muita viranomaisia virka-apuna.

Strategisilla hankkeilla korvataan ilmavoimien ja merivoimien elinkaarensa päähän tulevaa, käytöstä poistuvia suorituskykyjä. Käynnissä olevat hankkeet, Laivue 2020 ja HX-hanke, mahdollistavat sen, että kyseisten puolustushaarojen elintärkeät suorituskyvyt säilyvät halutulla tasolla myös jatkossa. Keskeistä puolustuselonteon linjauksissa on se, että nyt on parlamentaarisesti hyväksytty näiden **hankkeiden rahoitus**

tus toteutettavaksi erillisrahoituksena eli näitä ei rahoiteta puolustusbudjetin hankintamäärärahoista.

Tällä ratkaisulla maavoimien kehittämistä voidaan jatkaa hyvin puolustusbudjetin rahoituksella, jolloin maavoimien suorituskyvyssä ei tapahdu notkahdusta muiden puolustushaarojen ”kustannuksella”. **Maavoimien kehittämistä jatketaan** hankkimalla uutta kalustoa, käytettyä, mutta modernia kalustoa ja modernisoimalla käytössä olevaa kalustoa. Edellä **kuvatuilla ratkaisuilla kaikkia puolustushaaroja kyetään pitämään suorituskykyisinä kustannustehokkaasti**.

Asevelvollisuus, maanpuolustustahto ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö Asevelvollisten uusia koulutusjärjestelyjä toimeenpannaan vaiheittain ja asevelvollisten asioiden hoitamisessa hyödynnetään entistä enemmän digitaalisia palveluja. Tähän liittyen kutsuntaikäisiä ja varusmiespalveluksen suorittaneita tuetaan entistä enemmän verkossa tapahtuvalla tiedottamisella, tietopankeilla ja asioimisella. Varusmieskoulutusta kehitetään kustannustietoisesti vastaamaan muuttuneita valmiusvaatimuksia ja entistä enemmän hyödynnetään

erilaisia verkko-, virtuaali- ja simulointijärjestelmiä. Entistä enemmän pyritään myös hyödyntämään asevelvollisten erityisosaamista. Tässä tosin **asevelvollisella on vastuu välittää väestörekisterikeskuksen kautta tai suoraan aluetoimistoille tietoja esimerkiksi ammatista ja erityisosaamisestaan, jotta meidän järjestelmässä ei ole 45-vuotiasta opiskelijaa, vaikka kyseessä saattaa olla ammattiautoilija tai kirurgian erikoislääkäri.**

Toimintaympäristön muutos korostaa yhteiskunnan kriisinsietokykyä, jossa **maanpuolustustahdolla on keskeinen merkitys.** Siten vapaaehtoisen maanpuolustustyön merkitystä korostetaan ja siksi Maanpuolustuskoulutusyhdistystä kehitetään puolustusvoimien strategisena kumppanina. Tavoitteena on vahvistaa vapaaehtoisen maanpuolustuksen asemaa paikallispuolustuksessa sekä virka-aputehtävissä. Tämä tarkoittaa sitä, että Puolustusvoimien on ohjattava MPK:lta tilattavien harjoitusten sisältöä niin, että **annettava koulutus tuottaa ammattitaitoisia reserviläisiä paikallispuolustukseen.** Lisäksi aluetoimiston on tehtävä ”laadunvalvontaa” toteutuissa harjoituksissa ja seurattava reserviläisten sitoutumista toimintaan. Sitoutumisella tarkoitan sitä, että **pelkkä suostumuksen allekirjoittaminen ei riitä puolustusvoimien kotiin jakaman maastopuvun ja muun materiaalin vastineeksi,** vaan myös harjoit-

tuksiin ja koulutukseen on osallistuttava. Eli selkosuomella sanottuna: Jos on sitoutunut, mutta ei toistuvasti osallistu harjoituksiin ja koulutukseen, peruuttaa aluetoimisto suostumuksen ja kotiin jaetut varusteet on palautettava.

Lainsäädännön kehittäminen

Kokonaisturvallisuuden kehittämisen puitteissa on myös lainsäädäntöä kehitettävä vastaamaan muuttunutta toimintaympäristöä. Kehittyneellä **lainsäädännöllä parannetaan valmiutta, viranomaisyhteistyötä, aluevalvontaa, tiedonhankintaa sekä mahdollisuuksia ulkomaisen avun antamiseen ja vastaanottamiseen.** Viranomaisten toiminnan kannalta on erityisen tärkeää, että lakiperusta saumattomalle yhteistoiminnalle ja toiminnalle normaaliolojen häiriötilanteissa on kunnossa. Esimerkiksi tämän hetken lainsäädäntö ei tunnista ilman tunnuksia toimivia, mutta sotilaallisesti varustettuja ja sotilaallisesti toimivia kohteliaasti käyttäytyviä henkilöitä. Tosin on muistettava, että tällaiset toimijat kuuluvat normaaliolojen häiriötilanteissa poliisin toimivaltuuksien piiriin ja **puolustusvoimat antaa pyynnöstä virka-apua toimivaltaiselle viranomaiselle.**

Yhteenvedo

Suomen toimintaympäristö on muuttunut viime vuosina merkittävästi ja siten **kokonaisturvallisuus on entistä tärkeämpää.** Suomi on ollut vuosikymmenet suunnannäyttäjänä siinä, miten koko kansa varautuu yhteiskunnan toimintaa uhkaavia häiriöitä vastaan. Ja edellä mainittujen raporttien ja selonteiden perusteella näyttää siltä, että me toimimme jatkossakin ladun avaajina. On kuitenkin muistettava, että maanpuolustus ja kokonaisturvallisuus ovat tyhjiä arpoja ilman ammattitaitoista ja maanpuolustushenkistä reserviä. Siten **maanpuolustustyön merkitys ja reserviläisten vapaaehtoinen sitoutuneisuus kokonaisturvallisuutta tukevaan ja vahvistavaan koulutukseen, harjoituksiin ja tehtäviin** säilyy tärkeänä ja tämän merkitys vain **korostuu.** On ymmärrettävää, että paikallispuolustusta tukeviin vapaaehtoisiin harjoituksiin vapaa-ajalla ei tulla suurten korvausten vuoksi, vaan rakkaudesta isänmaahan. Onneksi näitä ”rakastuneita” reserviläisiä on jo nyt paljon, mutta tilaa joukossa on. Siksi velvoitankin jokaista satakuntalaista reserviläistä miettimään sydämessään omaa sitoutumistaan yhteiskunnan toimintojen turvaamiseen ja mahdollisuuksien mukaan hakeutumaan MPK:n maanpuolustusta tukeviin ja puolustusvoimien tilaamiin vapaaehtoisiin harjoituksiin ja koulutukseen. Kyllä puolustusvoimat tarpeen mukaan vielä osaa käskeäkin reserviläisiä palvelukseen, mutta vapaaehtoisella sitoutumisella kasvatamme paikallispuolustuksen valmiuden nopeutta vastaamaan esimerkiksi muiden viranomaisten virkaapupyntöihin tai ennaltaehkäisevän kynnyksen nostamiseksi.

JONI LINDEMAN

*Everstiluutnantti
Lounais-Suomen Aluetoimiston
Päällikkö*

Seppelenskijat Harri Aalto lukee muistosanoja. Urpo Parkkalin pidellässä seppelettä.

Kaatuneitten muistopäivän juhlallisuuudet

21. toukokuuta vietettiin kaatuneitten muistopäivää ympäri Satakunnan ja itsenäisen Suomen.

Erytisen juhlavaksi tilaisuuden teki isänmaamme 100-vuotis juhluvuosi.

Nakkilan kirkossa pidetyn Jumalanpalveluksen jälkeen laskettiin Sankarihaudoille perinteisesti seppelä. Seppelä on Nakkilan kunnan ja Nakkilan Seurakunnan yhteisesti asettama. Seppelien laskivat kunnan edustajana **Harri Aalto** ja seurakunnan puolesta **Urpo Parkkali.**

Suomen lippua kantoi **Hannu Hiljanen;** airueinaan **Erkko Leino** ja **Kaarlo Lempainen.** Kaikki lipunkantajat ja airueet toimivat veteraa-

ni- tai reserviläisjärjestöissä. Nakkilan Sotaveteraanien lippua kantoi **Seppo Vaahtio,** Nakkilan Reservinupseerien lippua **Pekka Rikala** ja Nakkilan Reserviläisten lippua **Sami Kivimäki.**

Koskettavan puheen piti **Tuula Vepsäläinen.** Kanttori **Pasi Nieminen** toimi esilaulajana.

Kunniavartio oli Nakkilan Reserviläisten puolesta, vartiosta seisovat **Pasi Lahtonen** ja **Aleksi Afkir.**

Arvokas tilaisuus saatiin viettää aurinkoisessa kevätsäässä.

ESA RANNISTO

Vierailijat saivat hyvän kuvan suojelukomppanian ryhmätason toiminnasta palon sammutusharjoituksessa. Harjoitukseen meidät perehdytti asiantuntevasti komppanian päällikkö, kapteeni Karri Kinisjärvi.

Juhani Lukka

Tukiyhdistys vieraili toukokuussa Porin prikaatissa

Tukiyhdistyksen neuvottelukunnan säännölliseen toimintaan kuuluu vierailukäynnit Puolustusvoimien kohteeseen. Tavallisesti vierailuihin on osallistunut myös hallituksen jäseniä mahdollisuuksiensa mukaan. Tämä on yksi tapa sujuvan suhdetoiminnan ylläpitämiseen. Toistaiseksi vierailut ovat rajoittuneet kotimaakunnan joukko-osastoon, Porin Prikaatiin ja sen molempiin toimipisteisiin.

Tällä kertaa päivä aloitettiin Säskylän toimipisteen upseerikerholta ja osallistujat otti vastaan esikuntapäällikkö, everstiluutnantti **Mika Holma**.

Tukiyhdistyksen kokoonpano Ennen esikuntapäällikön esittelyä PV:n ja Porin Prikaatin ajankohtaisista asioista, allekirjoittanut kertoi lyhyesti yhdistyksen toimintaperiaatteet ja avaan niitä myös hieman tähän. Eli yhdistyksen sääntöjen mukaan jäseninä voivat toimia henkilö- tai yhteisöjäsenet. Yhdistyksen vuosikokous vahvistaa vuosittain jäsenmaksujen suuruudet. Yhdistyksen toimieliminä ovat hallitus ja neuvottelukunta. Pääsääntöisesti henkilöjäsenet ovat hallituksen jäseniä ja yhteisöjäsenet kuuluvat neuvottelukuntaan. Tästä kuitenkin poiketaan yhdistyksemme kohdalla siten, että neuvottelukuntaamme kuuluu maakunnallisesti ja osittain myös valtakunnallisesti merkittäviä henkilöjäseniä ns.

Säskylänharjun upeita maisemia ihailmassa **Eemeli Lappalainen, Petri Nurmi, Raimo Suominen, Harri Kimppa, Pasi Rainiola, Timo Hiljanen ja Taina Mäkitalo**.

Tukiyhdistyksen tarkoituksena on tukea vapaaehtoista maanpuolustustyötä niin aatteellisesti kuin taloudellisestikin.

asiantuntijajäseninä. Heitä ovat: **Juha Korkeaoja, Timo Santavuo, Pauli Järvenpää, Pekka Elomaa ja Juhani Lukka**. Neuvottelukuntaan kuuluvat tällä hetkellä Satakunnan Osuuskauppa (tj **Harri Tuomi**), Länsi-Suomen Osuuspankki (tj **Matti Kiuru**) ja Puolustusvoimien edustajana Porin Prikaati (apulaiskomentaja ev **Petri Kosonen**). Aiempina vuosina mukana oli myös Lähi-Tapiola, Satakunta (vt tj **Asko Lammela**).

Hallituksen jäsenet muodostavat kattavan otannan eri vapaaehtoisen maanpuolustustyön toimijoita, eli mukana on edustettuina reservipiirit (**Eemeli Lappalainen, Tomi Nikkanen**), MPK (**Kimmo Tuomi**), Sotaveteraanit (**Seppo Heino**), Sinibaretit (**Hari Paattimäki**) ja Maanpuolustusnaiset (**Taina Mäkitalo**). Yhdistyksen tarkoituksena on tukea vapaaehtoista maanpuolustustyötä niin aatteellisesti kuin taloudelli-

sestikin. Toistaiseksi yhdistyksen toiminnan painopiste on keskittynyt yhteisöjäsenien hankintaan ja sitä kautta taloudellisen toiminnan tukevoittamiseen. Vetoan kaikkiin maakunnallisiin reserviläistoimijoihin ja tämän lehden lukijoihin olemaan aktiivisia ja omalta osaltaan pyrkiä edistämään yhdistyksemme toimintaa ja ilmoittamaan hallituksen jäsenille mahdollisista halukkaista yhdistyksemme jäseniksi liittyvistä tahoista/henkilöistä.

Toimintaa ja kauniita maisemia Esikuntapäällikön esitelmän jälkeen kokoonnuimme nauttimaan lounasta, jonka jälkeen kapteeni **Timo Hiljanen** otti meidät hoteisiinsa ja saimme tutustua suojelukomppanian harjoitukseen. Ennen harjoituksen alkua käväisimme vaikuttavalla näköalapaikalla Säskylänharjulla, josta avautui mahtava näköala kaukaisuuteen. Paikka on vapaasti jokaisen kansalaisen käytössä, retkeilyreitit varrella ja sieltä löytyy puusta rakennettu laavu, jossa voi paistaa vaikka makkaraa retkievääksi. Itse harjoituksessa saimme erinomaisen katsauksen ryhmätason toiminnasta palon sammutusharjoituksessa. Toimintaan meidät perehdytti asiantuntevasti komppanian päällikkö, kapteeni **Karri Kinisjärvi**. Harjoituksen seuraamisen jälkeen teimme kierroksen varuskunnan alueella ja tutustuimme lähemmin eri rakennuksiin ja ajoneuvoihin. Opastuskierros ja samalla koko vierailukäynti päätettiin sovitusti ja perinteisiin munkkikaffeisiin.

Hieno päivä ja paljon mielenkiintoista nähtävää sekä kuultavaa!

PASI RAINIOLA
hallituksen puheenjohtaja
Satakunnan Vapaaehtoisen
Maanpuolustustyön Tuki – SatVMT ry

Klomppist piimä ko Sorkkam polkku -sanonta saattaa selvittää kuvan kaltaisissa maisemissa vaeltaville jotostelijoille.

Jotokselle vanhan Rauman kujilta metsän siimekseen

Reserviläisurheiluliiton syysjotos pidetään Raumalla 22.-24.9.2017. Tapahtuman suojelijana on Rauman kaupunginjohtaja Kari Koski. Jotos on maastovaellus, jossa tarvittavat varusteet ja muona kantetaan itse mukana ja edetään tehtävärastilta toiselle. Jotoksesta myönnetään sekä osallistujille että toimihenkilöille rinnasteisia kertausharjoitusvuorokausia.

Jotoksemme juhlistaa Suomen 100-vuotista itsenäisyyttä ja Rauman 575 juhlavuotta. Se haluaa muistaa myös 30 vuotta sitten 1987 Raumalla järjestettyä *Tasala-Wilku* -jotosta. Tuolloin jotoksen luonne oli erilainen, siinä oli sotilastaitoja ja -tietoja tukevien tehtävien lisäksi siviilimäisiä tehtävärasteja. Jotoksen silloinen johtaja **Mikko Kaunismäki** puhuukin ”älymittareista” ja paikallisväriä korostavista rasteista, jotka testasivat Rauma-tietoutta ja raumangäiltä, tutkittiin jopa paikkakunnalle tyypillisiä pitsejä. Aika on kuitenkin muuttunut ja maanpuolustustyötä voi tehdä aiempaa avoimemmin. Tällä kertaa rastien sisältö on reilusti sotilaallisempaa keskittyen sotilaan perustaitoihin ja

johtamiseen.

Rauma sijaitsee vauraan maanviljelysseudun keskellä, joka tuo omat piirteensä jotoksen reittiin. Kilpailijat liikkuvat monipuolisessa maastossa, jossa pellot, tehtaajat ja asuntoalueet vuorottelevat metsien, avokallion ja merenlahtien kanssa. *”Klomppist piimä ko Sorkkam polkku”* – sanonta saattaa selvittää joillekin kilpailun kuluessa. Jotos näkyy reittinsä vuoksi myös kaupunkilaisille, joille vapaaehtoista maanpuolustustyötä tuodaan avoimesti esille. Osa rasteista, erityisesti Vanhan Rauman alueella ja sen tuntumassa pidettävät ovat yleisön seurattavissa. Yleisöllä on mahdollisuus saada tuntuun maanpuolustustoimintaan sille varatulla alueella. Paikalla voi ostaa munkkikahvit ”sorkkusta”, tutustua info-pisteeseen sekä pienimuotoiseen kalustonäyttelyyn.

Jotoksen käytännön toteutuksesta vastaavat Rauman Reserviupseerikerho ry ja Rauman Reserviläiset ry. Organisaation eri jaokset työskentelevät paraikaa monipuolisen, kiinnostavan ja erilaisen tapahtuman varmistamiseksi. Rastit ovat huolellisesti rakennettuja, asiansa hyvin hallitsevien reserviläisten hoidossa.

Rauma tunnetaan paikallismurteestaan,

giälestä, jonka **H.J. Nortamo** nosti kansalliseen kuuluisuuteen. Murreta on paikoin vaikea ymmärtää. Kerrotaankin päämajan antaneen sodan aikana kuunteluvaaran takia käskyn käyttää peitekieltä puhelinliikenteessä. Rauman patteristo II/KTR5 ei käsittämättömän kielensä takia sitä tarvinnut. Nykyraumalaisten murteessa on edelleen voimakas vakkasuomalainen nuotti ja oma sanastonsa. Suomen kolmanneksi vanhin kaupunki, Rauma tunnetaan myös jääkiekkjoukkueestaan Rauman Lukosta sekä kahdesta maailmanperintökohteestaan: Vanhasta Raumasta ja Sammallahdenmäestä. Ehyttä ja yhtenäistä pohjoismaista puukaupunkirakentamista edustava Vanha Rauma ei ole museo, vaan elävä kaupunginosa pienine kauppoineen ja idyllisine taloineen. Mukulakivikatuja kävellessään voi aistia menneitten aikojen tunnelman. Kaupunginosa nähtävyyksiä ovat muun muassa keskiajalla rakennettu Pyhän Ristin kirkko, museoina toimivat Kirstin talo ja purjelaivakauden laivanvarustajan koti Marelle, sekä kauppatori ja sen laidalla sijaitseva raatihuone pitsinäyttelyineen. Toinen maailmanperintökohde Sammallahdenmäki on Lapin kylässä. Se on 3000 vuotta van-

ha pronssikauden kiviröykkiöistä rakennettu muinaishauta-alue. Tutustumisenvoimaiset kohteet Merimuseo, Kuuskajaskarin loma- ja linnakesaari sekä Kylmäpihlajan majakkasaari ilmentävät jotologomme ruorimiesten tavoin kaupunkimme kunniakasta merellistä historiaa. *”Muist raumalainen: isäs ja äitits o meri.”* Kannattaa ottaa mukaan tukijoukko ja kannustajia, koko perhe – tai tulla ajan kanssa kesällä tutustumaan kisa-paikkoihin etukäteen.

Tervetuloa Rauma-jotokseen

RAUMA-JOTOS TIEDOTUS

Sanastoa

<i>Kaffeholan,</i>	<i>kahvitauko</i>
<i>napernaati,</i>	<i>vihannekset</i>
<i>disuri,</i>	<i>päävystys</i>
<i>klompne,</i>	<i>kivine</i>
<i>sammas,</i>	<i>rajapyykki</i>
<i>säser,</i>	<i>tarkka</i>
<i>lee,</i>	<i>tyyni</i>
<i>kronklat,</i>	<i>äksyillä</i>
<i>flunk,</i>	<i>ovela</i>
<i>hamppampolle,</i>	<i>hammassärky</i>

KILPAILUKUTSU

Reserviläisliiton valtakunnallinen syysjotos, Rauma-jotos 22. -24.9.2017 Raumalla. Rauma-jotos on kaikille avoin maastovaelluksena toteutettava partiotaitokilpailu.

Jotoskeskus

Tapahtuman jotoskeskus sijaitsee Rauman kansalaisopiston tiloissa Aittakarinkatu 10, 26100 Rauma (entinen Lyseo). Jotos noudattaa Reserviläisurheiluliiton ohjeistamia jotossääntöjä, koska jotos harjoituttaa sotilastaitoja siitä voi saada rinnasteisia kertausharjoitusvuorokausia.

Sarjat

Jotoksella on kaksi sarjaa, sotilassarja ja retkisarja. Kummassakin sarjassa kilpaillaan 3-4 henkilön partioina. Erityisestä syystä voidaan sallia myös kahden tai viiden henkilön partiot. Kumpikin sarja on kaikille avoin, eikä osallistujilta edellytetä reserviläisjärjestöjen jäsenyyttä tai suoritettua varusmiespalvelusta.

Sotilassarjan reitti on n. 67 km: perjantai-iltana n. 10km, lauantaina, n. 35km, lisälenkki n. 6-7 km ja sunnuntaina n. 6-7 km. Retkisarjan reitti on n. 47 km: lauantaina n. 35 km, sunnuntaina n. 12 km.

Ilmoittautuminen

Ilmoittautuminen Rauma-jotokseen tapahtuu Rauman Reserviläiset ry:n sivujen kautta 10.7.2017 mennessä ja jälki-ilmoittautuminen 10.7. -10.8. mennessä. Jokaisen kilpailijan tulee ilmoittautua <http://www.raumanreservilaiset.fi/ilmoittautuminenhenkilökohtaisesti> ja ilmoittaa: partion nimi ja kotipaikka, partionjohtajan nimi, kilpailusarja (sotilas vai retki), ruoka-aineallergiat, syntymäaika ja henkilö (osoitteineen), jolle osallistumismaksulasku osoitetaan.

Osallistumismaksu

Osallistumismaksu on 95 euroa /partio, maksu tilillä 15.7. mennessä. Jälki-ilmoittautumismaksu on 150 euroa, maksu tilillä 15.8. mennessä. Tilinumero: FI48 1776 3000 0101 85. Osallistumismaksuun sisältyy Rauma-jotos 2017 muistomitali, sekä ruokailu sunnuntaina 24.9. jotokeskuksessa kansalaisopiston tiloissa (lähtö ja maali), jossa peseytymismahdollisuus. Yksittäisen ilmoittautujan maksu on 50 euroa ja jälki-ilmoittautuneella 65 euroa. Järjestäjä muodostaa yksittäisistä ilmoittautuneista 3-5 hengen partiot.

Vakuutus

MPK on vakuuttanut kilpailijat. Kyseinen vakuutusturva on voimassa kilpailun ajan. Se ei korvaa jotoksen yhteydessä tapahtuneita henkilökohtaisen varustuksen rikkoutumista tai häviämistä. Osallistujat vastaavat vakuutusturvastaan matkastaan kilpailupaikalle ja sieltä poistuessaan.

Majoitus

Kisailijat voivat halutessaan majoittua omilla varusteillaan jotokeskuksen liikuntasalissa. Best Western Hotel Raumanlinna tarjoaa: Yhden hengen huone 82 euroa/yö, kahden hengen huone 95 euroa/yö ja kolmen hengen 110/ euroa/yö, jossa lisävuode on tehty sohvastä. Hinnot sisältävät aamiaisen, autopaikan ja wifi-yhteyden. Varaukset viimeistään 15.8.2017 mennessä: raumanlinna@raumanlinna.fi, puh.0283221. Varausta tehtäessä on mainittava: kiintiökoodi jotos.

Lisätiedot

Jotosta koskevia lisätietoja voi tiedustella jotosojohtaja Ravo Sarmetilta (0405628182, ravo.sarmet@dnainternet.net ja jotostiedottaja Jyrki Aikolta (0445211905, aikkojyrki@outlook.com) sekä rauma.jotos@gmail.com. Seikkaperästä tietoa on löydettävissä jotossivulta <http://raumajotos.webnode.fi>

Tervetuloa

Muutaman kierroksen jälkeen paikkatarrojen väri vaihtui valkoisesta mustaan.

Kansallinen ampumataitopäivä

Reserviläisliitto on useana vuonna järjestänyt kansallisen ampumataitopäivän. Tänä vuonna päiväksi oli valittu 6.5.2017. Porin Reservin aliupseerit järjestivät ampumataitopäivän Katinkurun ampumaradalla. Tarkoituksena on tarjota jäsenille mahdollisuus tutustua ammuntaan lajina sekä opettaa turvallisen ammunnan perusteet. Tällä kertaa ammunant suoritettiin pistooleilla. Porin Reservin aliupseerit ei ole rajannut tapahtumaa vain jäsenistölle, vaan on kannustanut jäseniä ottamaan mukaan ammunnan ja reserviläistominnasta kiinnostuneita

henkilöitä.

Reserviläisliitto ei tänä vuonna panostanut ampumataitopäivän tiedottamiseen, vaan tiedotus jäi paikalliselle vastuulle. Tästä huolimatta paikalle saapui 13 ammunasta kiinnostunutta. Osallistujia oli myös yhdistyksen ulkopuolelta ja tälläkin kertaa kiinnostus reserviläistoimintaan tuotti uusia jäseniä. Kiitokset ampumataitopäivän järjestelyistä **Raimo Suomiselle**. Suunnitelmassa on järjestää Porin Reservin aliupseerien jäsenille ampumapäivä myös syksyllä, seurata tiedotteita ja yhdistyksen nettisivuja.

Ampumapäivä Lavian ampumara dalla

Lavian Reserviläiset ja Porin Reservin aliupseerit ovat aikaisempina vuosina järjestäneet yhteisiä reserviläispäiviä jäsenilleen. 20.4.2017 järjestettiin ampumapäivä Lavian ampumaradalla. Teemana ampumapäivässä oli pistooli- ja revolveriammunta.

Kylmästä ja sateisesta säästä huolimatta paikalle oli saapunut 10 yhdistysten jäsentä. Osallistujat olivat tuoneet paikalle erilaisia aseita. Moni paikalle tullut pääsikin ensimmäistä kertaa kokeilemaan revolveriammuntaa. Uusi aseiden kokeileminen on aina mukavaa ja varsinkin ensimmäistä

omaa pistoolia hankkivan on hyvä päästä kokeilemaan mahdollisimman montaa erilaista asetta. Ammunnan jälkeen iltaa jatkettiin tietenkin grillimakkaran ja kahvin parissa. Kahvittelun aikana keskustelu kosketti tietenkin ajankohtaista asedirektiiviasiaa. Järjestelyt olivat jälleen erinomaiset ja niistä erityiset kiitokset **Asko Knuutilalle, Jimmy Rehelmälle** sekä muille järjestelyistä vastanneille. Yhdistykset ovat sopineet uudesta ampumapäivästä 11.9.2017 Lavian ampumaradalla, teemana syyskuussa on reserviläiskivääri.

IP

Asko Knuutila opastaa Pekka Germania pistooliammunnan tekniikoihin

Naisten tapahtuma Nakkilassa

Lauantaina 9. syyskuuta
klo 9–16

Satakunnan Reserviläispiiri ja Nakkilan Reserviläiset järjestävät ainoastaan naisille suunnatun tapahtuman. Tapahtuma on avoin. Osallistujan ei tarvitse kuulua mihinkään järjestöön.

PAIKKA

Tervasmäen ampumarata, Nakkila
(Ampumaradantie) VT2:lta Opastus

OSALLISTUMISMAKSU:

15€. Opiskelijat ja alle 18-vuotiaat 10€.

Osallistumismaksu sisältää:

- Aamukahvin/teen ja pienen aamupalan.
- Lämpimän keittoruoan, leivän ja juoman
- Ohjelman

Järjestäjien Buffetti tarjoaa kahvia, juomia, ja pientä naposteltavaa koko tapahtuman ajan. Tietenkin "asesisko" hintaan.

OHJELMAA

- Tervetuloa ja tapahtumainfo
- Rastitehtävä rata n. 1-2km. Aikaa ei oteta. Rauhallinen kävely riittää.
- Ammunta: Mahdollisuus ampua pistooli- ja kivääriasein.
- Patruunoista ampuja maksaa kulutuksen mukaan.
- EA -esittely tai VAPEPA-esittely

HUOMIOITAVAA

Ampumisiin ja yhdessäoloon on katto pään päällä, mutta huomioi sadevaatetus. Tehtävärastit pururadalla ja ruohikolla. Jalkineet sen mukaan.

ILMOITTAUTUMINEN

Tapahtumaan voidaan ottaa mukaan noin 20 osallistujaa. Tapahtuma järjestetään vähemmälläkin osallistujamäärällä.

ILMOITTAUDU SÄHKÖPOSTITSE:

naistentapahtuma.resnakkila@gmail.com

TAI PUHELIMITSE: 045 877 1557 / Esa Rannisto

IN MEMORIAM

Pentti Olavi Perttuli,
13.3.1916–23.5.2017

SA-kuva

3./Rj.P6:n ja 2./Rj.P6:n päälliköt kapteeni Perttuli (keskellä) ja kapteeni Tuominen tulevat komentoteltasta aselevon solmimisen jälkeen 4.9.1944.

Soturin pitkä jotos häipyi ikuisuuteen, mutta muistot elävät. Erämaasodan taitaja ja sen suuri kertoja on saanut kutsun viimeiseen iltahuutoonsa 23.5.2017 Laitilassa 101-vuotiaana. Hän oli ”syntynyt sotilaaksi” mutta varsinaisen elämäntyönsä hän teki sotien jälkeen Säkylässä Lännen Tehtaiden ensimmäisenä, pitkäaikaisena toimitusjohtajana.

Pentti Perttuli oli sekä talvisodan että jatkosodan veteraani. Hänestä kehittyi jatkosodan Rukajärven suunnan rintamalla erämaasodan johtaja ja tuntija. Hän oli rohkea ja taitava upseeri, joka sai suoritaakseen monia erityisiä tehtäviä. Tunnetuimpia ovat tiedustelupartio Lieksajärven ympäri ja Majewskin suurpartion suuntaosaston johtajuus sekä monet vaativat partiot Rajajääkäripataljoona 6:n sissiosaston

johtajana. Lieksajärven partiosta tehtiin myös elokuva *Rukajärven tie*, joka toi Perttulin koko kansan tietoisuuteen.

Perttulilla oli poikkeuksellisen vahva ja analyysoiva suhtautuminen erämaasodan tekijöihin ja tilanteisiin sekä niistä tehtyjen johtopäätösten muistiin merkitsemiseen ja myös parannuksiin kouluttamalla. Hän oli eli vahvasti sodan sisällä. Hän sanoi itse, että sen työn hän teki opetuksiksi muille, ettei kaikkia asioita tarvinnut jokaisen opettaa ”kantapään kautta” ja tappioita kärsien. Jatkosodan alussa ”Lieksajärven kierros oli opettelua ilman ennako-opetusta.”

Perttulin suuruus tuli esiin erityisesti sotien jälkeen hänen kokoamansa, erämaasodasta kertovan tarkan aineiston kirjoittamisessa ja lukuisissa hänen pitämässään esitelmissä. Hän on pukenut sotien kokemukset

ja tapahtumat sanoiksi ja kuviksi, joissa puhuvat tarkka tieto ja kokemus. Tämä suurtyö on tuonut sotahistorian, veteraaniperinnetoiminnan ja aseveljeyden upeasti suomalaisten tietouteen. Erämaasodan veteraanin sanoma on kantanut ja kantaa kautta Suomen monille sukupolville ja on tärkeänä ohjeena myös tuleville Suomen puolustajille.

Tämä työ jatkui vuodesta 1986 lähtien Rukajärven suunnan historiikkitoimikunnassa, joka keräsi valtavan haastatteluaineiston.

Perttulin esityksestä nimettiin Lieksasta Nurmijärven ja Kivivaaran kautta Repolaan suuntautuva jatkosodan päähuoltotie ”Rukajärven tieksi”. Hän vaikutti myös ratkaisevasti perinnetyötä jatkavan Rukajärven suunnan historyyhdistyksen syntyyn ja toimintaan.

Pentti Perttuli oli viimeiseen asti periaatteellinen Rukajärven suunnan mies jopa niin, että hän oli sen puolesta taistellussaan vielä vuonna 2009 menettää henkensä. Vasta tuon Ilomantsissa kokemansa välikohtauksen jälkeen hän oli vakuuttunut Rukajärven suunnan historiikkitoimikunnan tuloksekkaan työn jatkamisesta Rukajärven suunnan historyyhdistyksen kautta. Rukajärven suunta -käsitettä koskevan perusopin hän oli saanut itseltään Rukajärven suunnan komentajalta E.J. Raapanalta. Perttuli oli v. 1942 Rukajärven rintamatunnuksen merkkitoimikunnan jäsen, jossa yhteydessä juuri tätä kiistanalaista nimiasiaa kommentajaksi itse ohjasi.

Perttuli oli ylpeä kuulumisestaan rajajoukkoihin. Hän oli sissiosaston johtaja ja pitkäaikainen rajajääkärikomppanian päällikkö RajaJP 6:ssa. Yhteys rajajoukkoihin ja rajamiehiin jatkui myöhemmin kunniarajajääkäriä. Hän oli Rukajärven tietä valvoen Lieksan Kivipuron rajavartioaseman pidetty ja kunnioitettu kummi. Samalla hän tuli monien vierailujensa seurauksena hyvin läheiseksi ja tunnetuksi lieksalaisille

rajamiehille ja muillekin lieksalaisille.

Pentti Perttulin isällinen ja hengenvoimainen muisto elää hänen valtavan aineistonsa ja kirjallisuuden lisäksi näkyvästi Rukajärvi-keskuksissa ja Rukajärven tiellä sekä Lieksan rajavartioaseman perinnerajapylvässä velvoittamassa nykyisiä rajamiehiä.

TAUNO OKSANEN
MARTTI SOIKKELI
TENHO TIKKANEN
ANTTI TUURI

Kirjoittajat ovat Pentti Perttulin ystäviä ja Rukajärven suunnan historyyhdistyksen jäseniä.

Perttuli siunattiin Säkyän kirkossa 8.6. Mikko Halkilahti ja Tapani Havia jättivät Suomen Reserviupseeriliiton viimeisen tervehdyksen.

PERTTULIN MUISTOLLE

Soturi isänmaan ja sokerin lähti matkalle viimeiselle Me muistamme ja kunnioitamme hänen tekojaan ja haudalla Pentin hiljenemme. Olemme menettäneet johtajan, joka aikanaan loi tunnetun Lännen. Osaavan, taitavan ja viisaan ja rohkean miehen muisto säilyy mielessämme.

Perttuli nuorena Lännen ruoriin tarttui. Hän Lanttä palveli tasan 30 vuotta. Tekoja edelsivät taistelut Rukajärven niistä urotöistä ei ole kerrottu suotta. Hän lähes naarmuitta selvisi sodat molemmat, sai miestensä arvostukset korkeat ja kokemusta rintamaoloissa karttui.

Länsi sai alkunsa tehtaasta sokerin ja maakunta oppi sopimusviljelyyn. Seurasi uutta toimintaa vihanneksista, tuli mukaan myös rehut ja metallikin. Viimein myös toiminta laajeni maailmalle Lännen taimiteknikka kelpasi alansa pahaimmille.

Lännen väelle rakennettiin lähelle järveä kodit uudet. Tuli rivitalot, perhekodit ja pihojen istutukset. Väki sai tekemistä ja työtä, ei tarvinnut jouten kunnan leipää syödä. Vieläpä varuskuntakin sai paikan Säkylästä, siitakin kiitämme Penttiä ja Lännessä päätöksen tekijöiden kestitystä. Syntyi urheilukentät kesälle ja talvelle sekä päiväkotit pienille lapsosille.

Pentti johti Lanttä 30 vuotta lähes päivälleen. Silloin rakentui teollisuusalue ruokaloineen. Seuraavan saman pituisen jakson aikoihin, viisi eri johtajaa tarvittiin Lännen ohjaksiin. Lieneekö siis aiemmin miehet olleet kovempaa tekoa, vai tarviiko johtajat nykyisin toimissaan enemmän lepoa.

Pentti Perttuli eli siis yhteensä 101 vuotta ja hieman yli. Lopulta kylmeni kaikille niin avoin syli. Hänen muistoaan suuresti kunnioitamme ja elämäntyötänsä arvostamme.

PEKKA KURRI

Yliagronomi ja 10 v. Pentti Perttulin alaisena

IN MEMORIAM

Olavi Mäkivaara 12.9.1945–1.6.2017

Rakennusmestari Olli Arvi Olavi Mäkivaara on menehtynyt. Olavin toive, josta hän oli kertonut oli ollut saada kuolla suunnistuskilpailussa. Niin myös tapahtui. Olavi menehtyi torstaina 1.6.2017 Satakunnan alueen partiomestaruuskilpailussa Hämeenkankaalla, Kankaanpään Kuninkaanlähteen lähellä. Maaliin oli ollut enää vajaa puoli kilometriä. Päivällä hän oli jo tehnyt pitkän talkoon Poikeljärven tanssipaviljongin

korjauksessa.

Olavi Mäkivaara oli lähes 72 vuoden ikäinen. Hän oli syntynyt Ahlaisissa ja avioitui Marketta Kallelan kanssa vuonna 1969, jolloin muutti asumaan Ahlaisten Kellahden Kallelaan. Perheeseen syntyi poika Jarkko ja tytär Jonna. Palkkatyön ohella Olavi hoiti tunnollisesti maa- ja metsätalaa yhdessä puolisonsa kanssa.

Olavi Mäkivaara teki pitkän uran ra-

kentäjänä ja urheilun monitoimimiehenä. Vuonna 1961 Olavi opiskeli Porin Ammattikoulun rakennuslinjalla ja vuosina 1965 - 1968 Porin Teknillisen koulun rakennuslinjalla, josta valmistui rakennusmestariksi. Ammattikoulun jälkeen hän aloitti 15 ikäisenä kirvesmiehenä rakennuksilla. Olavin omien sanojen mukaan: «Tykkäsin tehdä rakennustöitä». Vuosina 1962 - 1963 hän oli töissä Rakennusliike A. Puolimatalla. Sitten seurasivat työnantajina Rakennusliike J. Koskinen ja Pojat, Ky Satakunnan Vaneri, Oy W. Rosenlew Ab ja Rakennus Teljä Oy. Vuosina 1968 - 1976 Olavi työskenteli Rakennus Oy J. Koskinen yhtiölle. Hän oli rakentamassa mm. Metsä-Botnian sellutehdasta Kaskisissa.

Vuonna 1976 Olavi valittiin Porin kaupungin liikuntatoimiston (vapaa-aikaviraston) liikuntapaikkojen työnjohtajaksi. Hän hoiti tehtävää 33 vuotta ja siirtyi eläkkeelle 64 vuoden iässä vuonna 2009.

Olavi liittyi jo vuonna 1968 Porin Rakennusmestariyhdistykseen. Siellä hän osallistui aktiivisesti urheilutoimikunnan toimintaan. Yhdessä Jaakko Kallion kanssa he ideoivat ja perustivat keskiviikkoiset Rakentajarastit kuntosuunnistukset Porissa. Vain muutama vuosi sitten Olavin innoittamana Rakentajarasteja jatkettiin keskiviikkoisin Otso-rastien nimellä.

Olavi oli koko ikänsä erittäin aktiivinen ja toimielias urheilija Ahlaisissa. Helge Virta opetti Olavin suunnistamaan 10 vuoden iässä. Olavi liittyi Helge Virran, Pentti Kankareen ja Antti Arolan perustamaan

suunnistusseuraan nimeltään Suunta Pojat. 1960-luvun alussa suunnistajat siirtyivät Ahlaisten Urheilijoiden jaostoksi. Olavi toimi Ahlaisten Urheilijoiden ampumahiihto- ja hiihtojaostossa 1964 - 2017, josta 21 vuotta hiihtojaoston puheenjohtajana. Suunnistusjaoston sihteerinä hän oli 1965 - 1977, painijaoston jäsenenä 1966 - 1970, koulutus- ja valmennusvaliokunnan puheenjohtajana 1972 - 1980 ja kiinteistötoimikunnan puheenjohtajana 1970 - 2000. Ahlaisten Urheilijoiden johtokuntaan hän kuului vuodesta 1964 lähtien, viimeksi varapuheenjohtajana.

Olavi Mäkivaara oli perustamassa Rastikarhut suunnistusseuraa vuonna 1977. Hän oli seuran johtokunnan jäsen ja seuran varapuheenjohtaja 1978 - 1992. Lisäksi hän oli koulutus- ja valmennusjaoston puheenjohtaja 1978 - 1982, kilpailu- ja karttajaoston puheenjohtaja 1982 - 2010 sekä Yyterin Piikin ja suunnistuskilpailujen kilpailunjohtaja useana vuonna.

Olavi kylvi liikunnan ja urheilemisen kipinän Kellahden kylän nuorisoon. Hän järjesti suunnistusopetusta, -harjoituksia ja -kilpailuja, hiihto-, ampumahiihto- ja maastojuoksukilpailuja ja jumppaa Kellahden koululla. Hän kuljetti pyyteettömästi nuoria leireille ja kilpailuihin. Ja Kellahden nuorista kasvoi mm. Rastikarhujen Karhukoplan edustusjoukkueen ydinryhmä. Nykyään, kun kovasti keskustellaan nuorison liikkumisesta, liikuttamisesta ja syrjäytymisestä, ei tarvittaisi kuin yksi Olavi Mäkivaara

ra jokaiseen kylään ja kaupunginosaan, niin asia tulisi kuntoon.

SVUL:n toiminnassa Olavi Mäkivaara oli Satakunnan piirin johtokunnan jäsen 1981 - 1982, suunnistusjaoston jäsen 1971 - 1980, suunnistusjaoston koulutus- ja valmennusvaliokunnan puheenjohtaja 1972 - 1980, suunnistuksen piirivalmentaja 1968 - 1970 ja suunnistustoiminnan piirivalvoja 1984 - 1995.

Ylikersanttina Olavi kuului Noormarkun Ahlaisten reserviläisiin ja oli kerhon urheiluliupseeri 1968 - 2017. Hän oli aina tarmolla mukana järjestämässä alueen reserviläiskilpailuja, viimeksi vuosi sitten SM-kilpailua Laviassa. Olavi oli myös Porin Puulaakurheiluyhdistyksen suunnistusjaoston puheenjohtaja 1976 - 2016, Porin kaupungin sosiaalilautakunnan jäsen 1980 - 1993, Porin seurakuntien kirkkovaltuuston jäsen 1983 - 1998, Ahlaisten seurakuntaneuvoston jäsen 1978 - 1998 sekä Porin ev. lut. seurakuntien nuorisokeskuksen johtokunnan jäsen 1978 - 1982 ja kiinteistölautakunnan jäsen 1983 - 1986.

Olavi oli Ahlaisten metsänhoitoyhdistyksen varapuheenjohtaja 1991 - 1999 ja Länsi-Satakunnan metsänhoitoyhdistyksen valtuuston jäsen 2000 - 2017. Oma metsänhoito oli Olaville sydämen asia. Hän osallistui aina lähiseutujen metsätaitokilpailuihin.

Olavi Mäkivaaralle on myönnetty Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan 1. luokan mitali kultaristein vuonna 2012, Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun

ansiomitali 1994 ja ansioristi 2015 sekä Suunnistusliiton tunnusmerkki 1967 ja ansiomerkki 1974. Olavi on nimetty Ahlaisten Äijäksi vuonna 2010 ja Ahlaisten Urheilijoiden kunniajäseneksi 2014.

Olavi Mäkivaara osallistui painin, hiihdon, ampumahiihdon, yleisurheilun, reserviläiskilpailujen ja suunnistuksen kilpailuihin. Hän kilpaili Suomen Rakennusmestariiton kaikissa suunnistusmestaruuskilpailuissa. Lähes 1.000 palkintoa vitriinissä kertoo urheilijan 60 vuoden tuloksista.

Olavi oli taitava kirvesmies-rakentaja, erittäin pidetty henkilö ja työnjohtaja, talkoiden järjestelijä ja seuratoimija. Hänen käsiensä työ näkyy mm. lapsilleen rakentamissaan asunnoissa, omassa asunnossaan ja omassa mökissä. Moni henkilö sai Olavilta kädestä pitäen opastusta rakentamisesta. Olavilla oli ilmiömäinen kyky saada ihmiset osallistumaan ja tekemään talkoita ja tapahtumia. Joka vuosi Ahlaisten markkinoiden järjestely ja Poikeljärven paviljongin ehostus tapahtuivat paljolti Olavin käsin. Ja aina talkoon päättyessä hän osasi luontevasti kiittää tekijöitä. Kevättalvella Olavi totesi tai ennusti: ”*Taidan pian lopettaa nämä talkoot*”.

Olavia jäivät kaipaamaan puoliso, kaksi lasta ja lastenlasta, viisi sisarusta sekä lukuisa määrä ystäviä.

TIMO PÖYSTI
ja ALTTI VARHEENSALO
Olavin pitkäaikaisia ystäviä

Kulttuuria liikuntamatkan täytteeksi

Lämpimään vuodenaikaan on tungettu monenlaisia liikuntatapahtumia, IML:n marssejakin lähes joka viikonlopuksi. Siirtymiset keskisessä Euroopassa ottavat päivän tai pari, niinpä kannattaa selvittää, mitä reitin varrelta löytyy. Jos kumppanisi tai seurueesi ehdottaa jotain kulttuurikohdetta älä saa paniikkikohtausta. Kokemus saattaa olla virkistävä.

Muutama vuosi sitten tulimme Tšekin Brnosta Passaun kautta ja vaimo ihaili Tonavan rannan vanhoja rakennuksia. Tänä keväänä kävimme Belgradissa ja päätimme viettää yhden välipäivän Passaussa. Kaupungissa ei ole merkittävää sotamuseota, mutta Rooman vallan aikaisen rajakaupungin tulliaseman raunioille joskus 1300-1400 luvulla pystytetystä rakennuksesta löytyy erittäin monipuolinen paikallisen elämän ja kehityksen esittely.

Passau sijaitsee Tonavan ja Inn-joen yhtymäkohdassa ja paikka oli kelttien asuttama jo ennen ajanlaskumme alkua ja roomalaisten tuloa. Entiset asukkaat olivat joko lähteneet tai heitä oli niin vähälukuinen joukko, että heidän perintöään on oikeastaan vain roomalaisten linnoitukselle antama nimi: Boiodurum.

Germaanit hävittivät alkuperäisen linnoituksen AD 250, mutta roomalaiset rakensivat pienen tulli- ja vartioaseman hieinan ylävirtaan jokien yhtymäkodasta ja nimesivät sen Boiotro'ksi. Tämä tukikohta hylättiin n. AD 375, mutta AD 511 osa siitä kunnostettiin pieneksi luostariksi. Keski-ajalla kaupunki laajeni linnoituksen paikalle ja ympäristöön ja sai nykyisen muotonsa.

Museo on kolmessa kerroksessa ja alkuaankin pienen rakennuksen huonetiloissa. Tätä on käytetty aiheiden rajauksessa. Sisäti-

Museorakennus on 1300/1400 luvulla rakennettu entisen tulliaseman raunioille, kun kaupunki levittäytyi ja tämä osa sai lähes nykyisen muotonsa.

lojen keskivaiheilla on kaivanto alkuperäisiin perustuksiin saakka. Siellä 'työskentelee' roomalaisajan rakentaja luotilankoineen.

Eri aikakausien aseita ja varusteita on esillä. Selviää hyvin, että rautapaita on

koottu pienistä renkaista; todellista käsityötä. On myös yksi roomalaisten apujoukkojen värvätty sotilas täydessä asussaan – paikallisen väestön saamista mukaan imperiumin puolustamiseen on osattu käyttää

Vanhimmat varuskunnat Tonavan ja Inn'in yhtymäkohdassa. Laajin 'kasarmi' on ollut Rindermarktin ja Grabengassen kulmassa. Kaikkiaan varuskunnassa oli n. leijonnan/ prikaatin vahvuinen joukko-osasto. – Nykyinen museo on kuvan vasemmassa alakulmassa, tien varrella olevan pienen neliön (tulliasema) kohdalla.

kuvat: Armi Salo/courtesy Römer Museum.

Rooman valtakunta värväsi paikallisia apujoukkoja syvän rajavyöhykkeen turvaamiseen.

Museorakennuksen sisällä on kaivanto missä roomalaisen rakennusmestari edelleen uurastaa.

kautta aikojen.

Roomalaisaika on vain eräänlainen keskiö. Aineistoa on kiviakauden nuolenkärjistä alkaen, kaikki lähi-seuduilla tehtyjen kaivausten antia. Joet ovat olleet paitsi rajoja myös kulkureittejä. Rooman Rein-Tonava rajavyöhykkeestä saa selkeän kuvan alueena, mikä ei ollut suljettu vaan kanssakäymistä tapahtui molempiin suuntiin hallitusti legioonien valvonnassa.

Museo ei ole mikään läpijuoksupaikka. Meiltä meni aivan huomaamatta lähes kolme tuntia.

Kun sateisen päivän ennuste ei toteutunut, tehtiin vielä pieni kierros jokivarressa ennen lounasta rauhallisessa ravintolassa Vanhassa Kaupungissa Tonavan puoleisella rannalla.

LEO JOHAN SALO
SatRt

Museon osoite:

RömerMuseum, Kastell Boiotro,
Lederergasse 43-45, Innstadt, Passau.
Avoinna: 1.3. – 15.11. Ti-Su 10.00 – 16.00

Ikivanha onnen symboli ... noin AD 350 ajan kaivauslöytö. Tätä ei siis keksitty 1930-luvulla!

Vakauden, turvallisuuden ja rauhan puolesta

Pärinää ja pörinää ympärillä riitti, kun autokolonna puski letkassa tiettömän metsän läpi. Letkan kärjessä eteni Ruotsin armeijan käytöstä poistettu Volvo C306 maastokuorma-auto ja sitä seurasi puolenkymmentä maastohenkilöautoa, joiden kyydissä joukko reserviupseereita vietti keväistä toimintapäivää Porin maastossa.

Maastoautonkuljettaja ottaa puheeksi innokkaat luonnonsuojelijat, jollainen myöskin lähipiiristä löytyy. Edessä on pieni nousu kallion päälle ja uutta nousu-uraa hakiessa rengas linkoaa kalliolle kasvanutta sammalkasvustoa taivaalle. Irronneen sammalmättään luontainen uudistuminen voi kestää vuosikymmenen tai jopa vuosisadan, joten ymmärrystä luonnonsuojelijoilta ei harrastukselle aina saa. Ympäristölupa harrastealueella on kuitenkin kunnossa ja ympäristö otetaan toiminnassa huomioon, kiiruhtaa kuljettaja täsmentämään.

Maanpuolustustoiminnassa törmää myös usein varsin jyrkkiin ennakkokäsityksiin ja mielipiteisiin. Yleensä nämä ennakkokäsitykset johtuvat puutteellisista tiedoista tai vääristä miellelyhtymistä. Sotahulluksi nimittely on monelle aktiiviselle maanpuolustusharrastajalle valitettavan tuttua ja yleensä nimittäjä ei edes tiedä, mitä termillä tarkoitetaan. Sotahullulla tarkoitetaan nimittäin sodan puolesta intoilevaa henkilöä. Valtaosa maanpuolustusväestä kokee toimivansa juuri päinvastaisesta syystä – vakauden, turvallisuuden ja rauhan puolesta.

Maastoautoletka on edennyt jyrkälle kallion kielekkeelle, josta on lähes pysty-

suoraa pudotusta miehenmitan verran. Autot yksikerrallaan ajavat kielekkeeltä alas. Letkan viimeiselle autolle laskeutuminen ja massapisteen painottuminen eturenkaille ovat kuitenkin liikaa – kuuluu räjähdys ja eturengas on hetkessä tyhjä. Auto kellahtaa ja jää makaamaan vanteen varaan. Kuljettaja esittää toiveen työväen laulujen laulamisesta ja kaivaa tunkin esiin.

Muista autoista hypätään auttamaan renkaansa vaurioittanutta kuljettajaa ja nopeasti auto on jälleen ajokunnossa ja matka voi jatkua. Eteenpäin tosin päästään vain muutamia kymmeniä metrejä, kun seuraava auto juuttuu vettä täynnä olevaan kallion painaumaan. Juuttunut auto on kuljettajan puolelle kallellaan ja vesiraja kulkee oven puolivälissä. Kuljettaja päättääkin poistua autosta kartturin ovesta, josta ulospääsee lähes kuivin jaloin. Muutama pitkä harppaus ja auton vinssi on kiinnitetty edessä olevaan puuhun. Auto vinssataan

Toimintapäivän aikana oli erityisen hienoa huomata, miten paikalliset yhdistykset voivat järjestää toimintaa ja koulutusta, ilman isoja taustaorganisaatioita.

ylös ja matka voi taas jatkua.

Jälleen eteenpäin päästään muutamia kymmeniä metrejä, kun kolmannen auton sisätiloissa alkaa haista palaneen käry. Kuljettaja ja kyytiläiset hyppäävät tutkimaan asiaa lähemmin ja höyryävä konepelti avataan varoen. Paljastuu, että mutaisessa vedessä kahlaaminen on jumiuttanut jäähdyttimestä toisen tuulettimen. Pieni putsaustauko ja tuuletin pörähtää taas iloisesti käyntiin ja matkaa voidaan jatkua.

Eteenpäin päästään tällä kertaa aiempaa pidempi siirtyminen, kunnes neljäs auto juuttuu mutaiseen maastonkohtaan, eikä pääse enää omin avuin eteen eikä taakse. Juuttuneen auton takana tulevasta autosta löysätään vinssi ja kiinnitetään juuttuneeseen autoon. Sekä juuttunut auto että vetävä auto liikkuvat molemmat lähes yhtä paljon vinssin kiristyessä, mutta lopulta

juuttuneen auton renkaat saavat otteen äiti-maasta ja kuljettaja saa toisen mahdollisuuden yrittää etenemistä. Toinen kerta tuottaa halutun tuloksen ja kuljettaja saa kuin saakin auton edessä hämmöttävälle tielle.

Toimintapäivän toiminnallinen osuus alkaa lähestyä loppuaan ja on aika kiittää 25-vuotiasta Noormarkun Offroad Team ry:tä hyvin organisoidusta päivästä. Seuraavaksi vuorossa on moottorimarssi Porin Reserviupseerikerholle syömään ja saunomaan. Kerhotiloihin päästyämme huomaamme läheisen kiinteistön pihalla aseistettuja pieniä vihreitä miehiä, jotka näyttävät tappelevan keskenään. Myöhemmin käy ilmi, että kyseessä on Porin Kampailu-urheilukeskuksen Defendo Green seminaari reserviläisille, viranomaisille ja puolustusvoimien palveluksessa oleville henkilöille.

Toimintapäivän aikana oli erityisen hienoa huomata, miten paikalliset yhdistykset voivat järjestää toimintaa ja koulutusta, ilman isoja taustaorganisaatioita. Kaiken koulutustoiminnan ei tarvitse olla Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen tai Puolustusvoimien organisoimaa, vaan osaamista, taitoa, kalustoa ja ennen kaikkea tahtoa järjestää löytyy myös pienemmiltä toimijoilta. Kiitos kaikille niille, jotka vapaaehtoisesti käyttävät aikaansa yhdistystoiminnan parissa. Ilman teitä Suomi olisi melko erilainen paikka asua ja elää. Haluan myös kannustaa uusia jäseniä mukaan toimintaan. Tekeville ihmisille löytyy aina hommaa omien voimavarojen ja mahdollisuuksien rajoissa, eikä kaikkien aktiivien tarvitse olla yhdistysten hallituksissa.

EEMELI LAPPALAINEN

Sähköttäkkin selviydytään – ainakin jonkin aikaa, jos on siihen valmistautunut

Lounais-Suomen maanpuolustuspiiri ja Naisten Valmiusliitto järjestivät kaikille kansalle sopivan Selviytyminen sähköttä–kurssin Pöytyällä. Kurssin tavoitteena oli antaa tietoa Suomen sähköjärjestelmästä ja paikallisesta sähköyhtiön toiminnasta. Lisäksi kurssin tavoitteisiin kuului laajamittaisen sähkökatkoksen aiheuttamien tilanteiden aikana ja jälkeen toimiminen, mitä ne aiheuttavat, sekä miten niihin voi varautua.

Allekirjoittanut toimi kurssinjohtajana ja aloite kurssin järjestämisestä tuli Naisten valmiusliiton Turun ja Porin alueneuvotelukunnalta marraskuussa 2016. Oli kauden maaliskuun lauantaiaamu, viikonloppu huolimatta nousin aikaisin ja olin valmis lähtemään Pöytyälle klo 7.15. Olin netistä katsonut kuvia, osoitteen saanut yhteiskilöiltä ja kartasta katsonut suurin piirtein missä sijaitsee Pöytyän Riihikosken Riistatupa, matka ajaksi navigointilaitteen antoi 45 minuuttia. Perille päästyäni kello oli kahdeksan, pihaa hiekoitettiin, koska kevyällä lumi sulaa jääksi ja sisällä keittiössä häiri kaksi iloista Pöytyän VPK:n naista,

Anelma Rantala ja **Airi Ojanen** voileipiä tehden.

Riistatupa oli puitteiltaan upea, kuten kurssin vääpeli **Kirsi Aittala** oli sanonutkin. Eipä mennyt aikaakaan, kun Kirsi tuli paikalle kantaen mokkapalatarjotinta, (ne olivat iltapäiväkahvin ”lisukkeet”) ja samoihin sanoihin saapui ensimmäiset kurssilaiset. Kurssilla oli yhdeksän kurssilaista, joista kaksi oli ensikertalaisia MPK:n kursseilla, kaksi miestä ja kauimpaa tullut kurssilainen oli Vantaalta. Tapasin Pöytyällä myös ensi kertaa toisen kouluttajista, Caruna sähköyhtiön varautumis- ja käyttöturvallisuuspäällikön, **Jarmo Strömin**.

Vuorovaikutteista oppimista

Kurssilaiset saapuivat kaikki ajoissa paikalle ja pääsimmekin muutaman minuutin etujassa käymään läpi kurssin turvallisuus-, esittäytymis- ja avauspuheenoroani, jonka jälkeen Jarmo Ström aloitti PowerPoint-esityksensä Suomen sähköjärjestelmästä, painottaen paikallisen yhtiön, tässä tapauksessa Carunan toimintatapoja ja ongelmatilanteita. Katsoimme myös kaksi filmiä aiheeseen liittyen, jotka ovat kaikkien katsottavissa: <http://www.caruna.fi/asiakaspalvelu/viat-ja-hairiot/toiminta-vikatilanteessa> sekä <https://youtube.com/watch?v=KNCNEXH9V>. Toinen kouluttaja kurssilla oli **Hilkka Tapiro**, jonka kanssa olen aikaisemminkin tehnyt yhteistyötä Selviytyminen sähköttä -kurssien parissa. Hilkan osuus painottui sähkökatkoksiin kotona, varautumiseen, kotivaraan ja konkreettisiin esimerkkeihin miten toimia. Kurssilaiset olivat innokkai-

ta kyselemään, kurssi oli siis vuorovaikutteinen myös kurssilaisten oman tietämyksen ja kokemusten siivittämää. Kouluttajat tukivat toinen toisiensa esityksiä ja olivat läsnä koko kurssin ajan ja Hilkan tuomat selviytymistarvikkeet toivat kurssin loppupuolelle mukavaa vaihtelua istumaopiskelulle.

Kurssin edetessä meillä oli välillä pieniä jaloittelutaukoja, ruokana maittavaa lihasoppaa ja tarvitsijoille kahvia, mehua ja vettä. Olenkin kiitollinen, kun sain upean kelin lisäksi ammattitaitoiset osaajat niin keittiöön, kuin kouluttamiseen ja mikä parasta innostuneet kurssilaiset! Kurssipalautte olikin kurssilaisilta pääosin positiivista. Kurssilaiset kotiutuivat iltapäivä kolmen aikaan saatuaan kurssitodistukset, Caruna-sähköyhtiön lahjoittaman hunajapurkin, MPK:n ja Naisten Valmiusliiton pinssit ja uusia oppeja ja ajateltavaa!

PIA HUHTALA

Pöytyän Riihikosken Riistatupa tarjosi hyvät puitteet keväiselle kurssille. Sähkönjakelun ongelmiin perehdyttiin leppoisassa ja vuorovaikutteisessa ilmapiirissä.

**OSTAMALLA ARVAN
TUET JÄRJESTÖMME TOIMINTAA!**

nukurauhassa-arpa.fi

Parhailaan on käynnissä Nuku Rauhassa -hanke, joka on vapaaehtoista maanpuolustus- ja turvallisuustyötä sekä kokonaisturvallisuutta esittelevä Suomi 100 vuotta -juhlahanke. Mukana ovat kaikki keskeiset maanpuolustusjärjestöt ja -tahot. Hankkeeseen kuuluu kymmenen kokonaisturvallisuustapahtumaa ja neljä asiantuntijaseminaaria, jotka järjestetään eri puolilla Suomea. Lisätietoja hankkeesta löytyy Nuku Rauhassa -sivuilta, <http://www.nukurauhassa.fi/>

Nuku Rauhassa -hanke sisältää myös 1.5.-31.10.2017 järjestettävät arpajaiset, joilla rahoitetaan hanketta. Yksi arpa maksaa kuusi euroa ja pääpalkintoina on kolme henkilöautoa. Erilaisia tavarapalkintoja on yhteensä yli 92.000 kappaletta ja joka viidennellä arvalla voittaa.

Perinteisen paperiarpojen lisäksi käytössä ovat netti-, tekstiviesti- ja puhelinarvat.

Reserviläisliiton jäsenillä on mahdollisuus ostaa Nuku Rauhassa -arpoja jäsenalennuksella niin, että jäsen saa kuusi arpa viiden hinnalla. Tästä on lähetetty jäsenille uutiskirje.

Niinisalossa tutustuttiin sovellettuun reserviläisammuntaan

Kankaanpään Reserviläisten tuore puheenjohtaja Janne Ojala junaili Niinisalossa ampumatapahtuman lauantaina 29. huhtikuuta. Tilaisuuteen osallistuneet parikymmentä uteliasta pääsivät tutustumaan sovellettuun reserviläisammuntaan ja ampumaan erilaisilla käsiaseilla.

Sovellettu reserviläisammunta, eli SRA, on Reserviläisurheiluliiton kilpaurheilulaji, jossa suoritetaan ampumarasteja. Rasteilla on tyypillisesti liikkumista ja ampumista rajoittavia ja ohjaavia rakenteita. Rastisuorituksissa käytetään pääasiassa itselataavaa reserviläiskivääriä tai karbiinia, pistoolia, haulikkoja sekä tarkkuuskivääriä. Kilpailussa suorituksen pisteytys perustuu ampumataarkkuuteen ja rastin suoritukseen käytet-

Kunnostetuilla ampumaradoilla oli mielekästä viettää päivää auringon paisteessa.

Ampumakalustoon kuului muun muassa Sakon TRG tarkkuuskivääri.

Pistooliradalla osallistujat saivat ampua lippaallisilla kertatuliaseilla ja revolverilla.

tyyn aikaan.

Niinisalossa ampujia ei laitettu liikumaan ampumasuoritusten aikana, vaan kaikki ammunnat suoritettiin paikaltaan maaten tai seisten. Aikaakaan ei mitattu, vaan ampua sai omaan rauhalliseen tahtiin. Tapahtuman tarkoitus olikin ensisijaisesti tutustuttaa osallistujat erilaisiin käsiaseisiin ja tarjota mahdollisuus ampua niillä.

SRA:n harrastaminen aloitetaan suoritettamalla lajin peruskurssi, jossa uudet harrastajat perehdytetään turvalliseen aseenkäsittelyyn, ampumatekniikoihin ja lajin sääntöihin. Peruskurssin lopuksi suoritetaan kirjallinen ja käytännön testi, jossa mitataan ampujan kykyä käsitellä asettaan turvallisesti paineen alaisena. Peruskurssin suorittamalla pyritään varmistumaan siitä, että vauhdikkaassa lajissa uusi harrastaja ei aiheuttaisi vaaraa itselleen tai ympäristölleen. Lisätietoa järjestettävistä SRA peruskursseista saa Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen tai Satakunnan Ampujien nettisivuilta.

EEMELI LAPPALAINEN

TULOKSIA

Perinneaseilla kilpailtiin Porissa

Katinkurun ampumakeskus Pori 18. 05. 2017

A. Perinnepistooli 25 m koulu, 30 laukausta (6 x 5 laukauksen sarjaa) kouluammunta.

H					
1.	Mikko Lammi	vm.	Harjavallan Res.	110 + 114	224
2.	Mikko Kähkönen	vänr.	Nakkilan Res. Ups	95 + 96	193
3.	Janne Huttunen	ltm.	Porin Res. Ups.	69 + 91	160

H60					
1.	Alpo Vehanen	ylik.	Porin Res. Au.	120 + 127	247
2.	Matti Pihlajamäki	kapt.	Ulvilan Res. Ups.	115 + 111	226
3.	Juhani Ristilä	ylik.	Porin Res. Au.	102 + 91	193

B. Perinnepistooli 25 m kuvio ("kaksintaistelu") 5 laukausta "heittolaukauksina" (= 3 x 5 laukauksen heittolaukaussarjaa) + 15 laukausta pikasarjoina (= 3 pikalaukaussarjaa (= 3 x 5 laukauksen pikasarjaa).

H					
1.	Mikko Lammi	vm.	Harjavallan Res.	96 + 77	173
2.	Janne Huttunen	ltm.	Porin Res. Ups.	85 + 56	141

H60					
1.	Juhani Ristilä	ylik.	Porin Res. Au.	98 + 86	184
2.	Matti Pihlajamäki	kapt.	Ulvilan Res. Ups.	66 + 69	135

Kilpailun johtaja Raimo Suominen, ammunnan johtaja Lauri Lauste tuomarit /tuospalvelu: Esa Peltonen, Rauli Takala

Avoin perinnepistoolimalli (sääntökohta 4.2.A)

Vähintään 7 mm kaliiperinen, sotilas- tai palveluskäyttöön **ennen vuotta**

1945 suunniteltu pistooli tai revolveri. Lippaaseen tai rullaan on mahdollista vähintään 5 patruunaa") Liipaisimen on viritettävä kestävä vähintään 1 kg:n laukaisupaino. Ase on oltava mallin mukainen.

Huom. Kilpailuaseiden mallinmukaisuus ei tarkoita alkuperäisyyttä, vaan että ase on tunnusmerkeiltään alkuperäisen kaltainen, vaikkakin ehkä uudempaa valmistetta tai rakennettu muiden kuin alkuperäisten historiallisten valmistajien toimesta!

Piirihallituksen perinteinen ampumakilpailu 15.5. Harjavallassa

Perinteinen piirihallituksen jäsentenvälinen ampumakilpailu käytiin maanantaina 15.5 järjestetyn kokouksen jälkeen. Ampumakilpailu oli kolmivaiheinen, jossa kilpailijat pääsivät ampumaan erilaisilla 9mm palveluspistooleilla osumasta reagoiviin maaleihin. Kilpailu oli todella tiukka ja pienen väännön jälkeen voiton vei lopulta Huittinen, jossa ampumakilpailu järjestetään seuraavan kerran.

	Tanfoglio P19	Glock 17L	CZ 85	Yhteensä
Timo Vuorisalo	5	4	4	13
Tomi Nikkanen	6	3	4	13
Timo Rantala	4	4	4	12
Pasi Lahtonen	3	2	6	11
Petri Nurmi	5	4	2	11
Miika Pennanen	2	2	4	8
Ilkka Naski	4	2	1	7
Jari Multisilta	1	1	2	4

Perinneaseiden RESUL:n mestaruuksista kisailtiin Keuruulla

Reserviläisurheiluliiton perinneaseiden Suomen mestaruuksista kisailtiin 20.-21.5. Keuruulla kaikin tavoin ihanteellisissa olosuhteissa. Kilpailu oli samalla lähtölaukaus Keuruun Ampumaurheilukeskukselle – sattuvasti vielä Suomi 100v. -juhlavuotena.

Lakkautetun Pioneerirykmentin ampu-maradat olivat jo hyvää vauhtia rapistumassa, mutta paikallisten reserviläisyhdistysten ja Keuruun kaupungin yhteistyöllä radat ovat nyt mallikelpoisessa kunnossa, vaikka minkälaisiin kilpailuihin.

Kilpailuun osallistui yhteensä noin 130 ampujaa eri puolilta Suomea, Satakunnasta osallistujia oli seitsemän henkilöä.

Lauantain avajaiset klo 08.00 olivat juhmalliset. Lipunnoston ja kenttähartauden jälkeen kuultiin kilpailun johtajan ja TA:n puheet, joidenka jälkeen siirryttiin välittömästi tositoimiin. Ensimmäiset ammunnat alkoivat klo 09.00. Suuresta osanottajamäärästä johtuen päivästä tuli pitkä, palkintojen jakoon päästiin iltaseitsemän korvilla.

Satakuntaan tuli myös menestystä, kiväärin 300m SM-joukkuehopeaa, sekä naisten sarjassa henk.koht. SM-hopeaa 150m kiväärin kolmiasento ja kiväärin 300m lajeissa **Tarja-Tuulikki Ala-Kleemolalle**.

Sunnuntai oli varattu nopeatempoisemmille lajeille. Ammunnat aloitettiin klo 09.00, ja palkintojen jakoon sekä päättäjäispuheisiin päästiin n. klo 15 alkaen.

Perinneaseiden kilpailulajit:

Kiv 300m, 30 lks, aika 30 min.

Kiv 150m, kolmiasento, 10+10+10 lks, makuu, pysty- ja polvi, aika 30min.

Kiv. kenttäammunta, 10+10 lks, makuu ja pysty, aika 3 min per sarja

Pist. 25m koulu, 30 lks **Pist. 25m kuvio**, 30 lks Pist. 50m 30lks, niskahihna ja kahden käden ote sallittu

Tarkemmat ohjeet ResUl:n nettisivuilla, kuten kilpailuohjelmat ja tulokset.

Satakunnan osalta tämäkään päivä ei ollut huono, sillä Tarja-Tuulikki ansaitsi SM-kultaa kiväärin 150m kenttäammunnassa!

Yhteenvetona kisoista voidaan sanoa, että järjestelyt oli toteutettu kiitettävällä arvostamalla. Satakunta kiittää Keski-Suomen yhdistyksiä kovasta talkootyöstä!

Perinneammunta pähkinänkuoressa. Käytettävien aseiden on oltava sotilaskäyttöön suunniteltuja ennen vuotta 1945; valmistusvuosi voi olla myöhempikin, kunhan malli pysyy samana. Itselataavat kiväärit ovat, toistaiseksi, kiellettyjä. Muutostyöt aseeseen ovat hyvin rajalliset, ja liipasimen täytyy kiväärissä kestää 1,5 kg laukaisuvastus. Idea on, että kaikki ampuvat tasavertaisella kalustolla.

Moniin muihin ampumaurheilulajeihin verrattuna, perinneammunta on toistaiseksi melko edullinen harraste, kilpailukykyistä kalustoa on tarjolla jopa halvalla!

Mielikuvat otsa rypyssä touhuavista mykistä kalkkivaareista salatieteensä parissa, ja tonnin painavista kivääreistä, jotka potkivat muulin lailla, on syytä heittää romukoppaan. Laji sopii kaikille!

TOMMI SALONEN

Tarja-Tuulikki Ala-Kleemolan lauontain saldo: hopeaa 150m ja 300m:n kiväärilajeissa.

(alakuvasa) Satakunnan hopeajoukkue, vas. Tommi Salonen, Veikko Palomäki, Mikko Kähkönen. Kuten kuvasta näkyy, osa kolmijäsenisestä joukkueista oli jo lähtenyt paluumatkalle.

Katinkurussa ratkottiin piirin SRA-mestaruudet

Kisassa oli myös useita osanottajia Satakunnan Reserviläispiirien ulkopuolelta. Palkintoja heille ei tällä kertaa suotu vaikka tulokset siihen olisivat muutoin oikeuttaneet; kyseessä on Satakunnan Reserviläispiirien mestaruuskilpailu.

Selvennykseksi vielä Satakunnan mestaruuskisan palkitut:

Vakio

1. Kalle Yliluoma	Noormarkun-Ahlaisten Res.
2. Petri Ranta	Ulvilan Reserviupseerikerho
3. Mika Pallari	Rauman Reserviläiset

Avoim

1. Olli-Pekka Bragge	Rauman Reserviläiset
2. Jari Sievänen	Rauman Reserviupseerikerho
3. Tero Ilomäki	Rauman Reserviläiset

50

1. Petri Ranta	Ulvilan Reserviupseerikerho
2. Matti Pihlajamäki	Ulvilan Reserviupseerikerho
3. Erkki Salmi	Huittisten Seudun Reserviläiset

Joukkuekisan voitti Rauman Reserviläiset (joukkueella Bragge, Ilomäki, Erola). Raumalaiset saivat nyt kolmannen kerran peräkkäin joukkuekisan kiertopalkinnon, joten palkinto jää Raumalle. Ensi vuodeksi on siis piirin hankittava uusi kiertopalkinto.

SM-kisaan karsittiin samassa yhteydessä. Reserviläisillä on neljän osanottajan kiintiö ja upseereilla kahden. Lähtijät on ”perin-

Juhani Lukka

teisesti” valittu yleiskilpailun lopputulosten perusteella (avoin ja vakio yhdistettynä). Tällä perusteella lähtijöitä olisivat:

Reserviläiset

1. Bragge Olli-Pekka
2. (Ilomäki Tero; ei lähdössä SM -kisoihin)
3. Rantala Timo
4. Erola Kimmo
5. Halme Joni
- Paaso Antti 1. varalla
- Tiuttu Kalle 2. varalla
- Yliluoma Kalle 3. varalla
- Takku Markku 4. varalla
- Junnilla Heikki 5. varalla

Upseerit

1. Sievänen Jari
2. Salioja Matti
- Uusi-Rasi Markku 1. varalla
- Ranta Petri 2. varalla
- Karvo Tero 3. varalla

Yleiskilpailu Lopputulokset

Sijoitus	Kilpailu%	Kokonaispisteet	Kilpailija	Yhdistys	Luokka
1	100,0000	429,9824	Ilén Eero-Pekka	Tukores ry	Vakio
2	99,3258	427,0833	Bragge Olli-Pekka	Rauman reserviläiset	Avo
3	98,7603	424,6520	Sievänen Jari	Rauman Res. Ups kerho	Avo
4	91,8344	394,8719	Haakana Henri	Pöytyän seudun reserviläiset	Vakio
5	91,4557	393,2435	Ilomäki Tero	Rauman reserviläiset ry	Avo
6	89,8741	386,4428	Rantala Timo	Harjavan Reserviläiset ry	Avo
7	89,5802	385,1789	Vainio Niklas	Pöytyän Seudun Reserviläiset	Avo
8	87,7371	377,2539	Erola Kimmo	Rauman Reserviläiset	Avo
9	85,8715	369,2324	Pentimäki Jari	Pöytyän seudun reserviläiset	Avo
10	85,1566	366,1582	Halme Joni	Kankaanpään reserviläiset	Avo
11	84,7332	364,3380	Paaso Antti	Rauman Reserviläiset ry	Avo
12	83,7857	360,2638	Tiuttu Kalle	Huittisten reserviläiset	Avo
13	83,0626	357,1545	Vainio Juh	TuKoRes	Vakio
14	79,3948	341,3837	Suominen Harri	Laitilan reserviupseerit ry	Avo
15	77,8761	334,8534	Yliluoma Kalle	Noormarkun-Ahlaisten res.	Vakio
16	73,9972	318,1751	Takku Markku	Punkalaitumen res	Avo
17	73,8704	317,6296	Salioja Matti	Punkalaitumen res. ups.	Avo
18	71,5470	307,6395	Junnilla Heikki	Rauman reserviläiset	Avo
19	71,5405	307,6116	Harju Kimmo	Rauman Reserviläiset ry.	Avo
20	68,9827	296,6136	Hietaniemi Paavo	Punkalaitumen Reserviläiset	Avo
21	65,8473	283,1316	Leino Tero	Rauman Reserviläiset ry	Avo
22	65,7070	282,5285	Uusi-Rasi Markku	Jämijärven Reserviupseerikerho	Avo
23	64,6835	278,1278	Ranta Petri	Ulvilan reserviupseerikerho ry	50Vakio
24	63,6132	273,5254	Pallari Mika	Rauman reserviläiset ry	Vakio
25	63,0246	270,9947	Karvo Tero	Porin Res. Ups.	Vakio

JUHANI KOSKIRANTA

53 hyväksyttyä suoritusta

Aurinkoinen Sammon Pytty 2017

Punkalaitumella oli taas kerran järjestetty hieno ampumakilpailu. Olosuhteet olivat ihanteelliset. Ei ole enää mikään yllätys, että Sammon Pytyssä aurinko paistaa. Järjestäjät muistelivat, että oli siko ollut yksi sadekisa viimeisen kymmen vuoden aikana.

Parasta reserviläistoimintaa

Ampujat saivat myös nauttia Punkalaitumen reserviläisten taulupalvelusta. Koelaukauksia ammuttaessa ampumataulut tuodaan ampujalle nähtäville. Ammunnat johdettiin perinteiseen jämerään tapaan.

Samalla aseella ammuttaessa on saatu ampujat eri ”ajoihin”. Järjestäjälle helpomaksi asian tekee jos voi jo ilmoittautumisen yhteydessä nimetä samalla aseella kilpailevat.

Omaa vuoroa odotellessa ehti tutustua rata-alueeseen myös muutoin. Haukan metsästysseuran ampumarata on todella monipuolinen. Usein reserviläiset kuuluvat metsästysseuroihin ja päinvastoin, joten radan käyttäminen lienee Punkalaitumellakin mutkatonta.

Varsinainen järjestäjien joukko on pysynyt samana vuosia. Nokipannukaffet oli tosin siirtynyt buffetin kaasugrillin polttimen päälle. Kahvi oli yhtä kuumaa ja virkistävää kuin ennenkin. Ampujat turisivat grillikodassa periteiseen tapaan. Oman ammunta-suorituksen jälkeen keskustelu on vapautunut ja innostunut.

Vaikka Sammonpytyssä Reserviläispiirin mestaruuksista kamppaillaankin, niin tunnelma on leppoinen ja huumori kukkii. Reserviläistapahtuma on parhaimmillaan juuri tällainen.

Pasi Lahtonen

Kuvaaja vanginnut hylsyn ilmaan. Ampumassa Tomi Nikkanen

Mustia pilviä?

Ennen kilpailua ja sen jälkeenkin on ollut keskustelua Sammon pytyn säännöissä mainittujen reserviläiskiväärien alkuperäisistä avotähtäimistä. Keskustelua on ollut rakenneltujen aseiden diopterityyppisistä tähtäimistä. Kilpailussa säännöissä on joustettu tähtäinasioissa. Järjestäjä on kokenut, että reserviläisammunta on tehnyt viimevuosina loikan aseteknisesti, eikä ole lähtenyt vielä muuttamaan vallitsevaa käytäntöä. Nyt Sammon pytyssä on selkeästi kielletty vain optinen tähtäinlaite ja kaukoputki kilpailun

Kilpailun jännittävin hetki. Pääsee tutkimaan omaa tauluaan. Raimo Räihä laskee pisteitään. Taisto ja Jukka Levola seuraavat katseella.

Oikean puoleisessa kuvassa Heikki Sammaljärvi toteaa ampuneensa tiiviin kasan.

lä muuttamaan vallitsevaa käytäntöä. Nyt Sammon pytyssä on selkeästi kielletty vain optinen tähtäinlaite ja kaukoputki kilpailun

aikana.

AK-tyypin eri versioilla ampuvien ja perinne kivääriampujien osalta Sampoon tullaan usein perinteiden, osallistumisen ja yhteisen asian vuoksi. Kulta ei niinkään kiilu silmissä, mutta aina ampujanmietteissä on, että ”josko sen tänään natsaisi”..

Pienessä gallupissa esille nousi esimerkiksi seuraavia erillisiä ehdotuksia: asetarkastus, sääntöjen uudelleen kirjaaminen -optinen tähtäin kielletty ainoana tähtäin kieltona, kaksi luokkaa ”Open” ja ”Perinteinen”.

Sammon Pytty on kilpailu, jossa jaetaan Reserviläispiirin mitalit. ResUl, Reserviläisliitto tai Reserviläispiiri ei kuitenkaan ole edellyttänyt käytettävän mitään tiettyä sääntöjä. Säännöt ovat järjestäjän asia. Niin sanotusti ”näillä mennään”. Selkeät, mutta kohtuullisen avoimet pelisäännöt madaltavat kynnystä tulla mukaan ampumaan aseella joka jo on tai jonka voi lainata.

Toinen asia, joka voi viedä mielenkiintoa kilpailusta on Harjavallan ja Nakkilan dominointi. Palkinnot ovat viime vuosina päättyneet Harjavaltaan tai Nakkilaan. Voittavia yhdistyksiä ei tietenkään voi syytellä mitenkään, vaan kiitellä aktiivisesta ampumatoiminnasta ja harjoittelusta.

Osallistujia oli suunnilleen aiempien

vuosien tapaan.

Tänä vuonna neljä yhdistystä sai joukkueen jalkeille. Yli puolet osallistujista tuli Nakkilasta tai Harjavallasta. Satakunnan Reserviläispiirin alueella on suurehkoja yhdistyksiä, joista ei joukkuetta ole kilpailuun lähetetty.

Hieman ”vähäverisyttä” hyvä perinteinen kilpailu potee tällä hetkellä.

Kaikki mukaan kannustamaan uusia ampujia ja yhdistyksiä lähtemään ensi vuonna Punkalaitumelle.

ESA RANNISTO

TULOKSET

1. Naski Ilkka, Harjavalta	186
2. Kähkönen Mikko, Nakkila	186
3. Parkkali Urpo, Nakkila	177
4. Kiuru Raimo, Nakkila	176
5. Syväluoto Mikko, Harjavalta	175
6. Kallinen Joonas, Punkalaidun	173
7. Levola Jukka, Nakkila	172
8. Kinnunen Jari, Harjavalta	171
9. Rantala Timo, Harjavalta	169
10. Palomäki Veikko, Harjavalta	168
11. Nikkanen Tomi, Harjavalta	167
12. Lahtonen Pasi, Nakkila	165
13. Haanmäki Ismo, Harjavalta	164
14. Sammaljärvi Heikki, Harjavalta	164
15. Wikman Jani, Harjavalta	163
16. Männistö Mikko, Punkalaidun	163
17. Kähkönen Markku, Nakkila	161
18. Salmi Erkki, Huittinen	159
19. Alakoski Timo, Huittinen	158
20. Levomäki Paavo, Punkalaidun	156

(40 osallistujaa)

Joukkueet:

1. Nakkila I	876
(Kähkönen Mikko 186, Parkkali Urpo 177, Kiuru Raimo 176, Levola Jukka 172, Lahtonen Pasi 165)	
2. Harjavalta I	869
3. Harjavalta II	806

MPK:n RESERVILÄISPÄIVÄ Laviassa 19.8.2017

Lavian Metsästysseuran maja,
Susikoskentie 140, 38600 Lavia
(tilaisuus on maksuton)

O H J E L M A

09.00–09.30 Kahvi/Avaus
Jukka Holma, Pauli Ylitalo

Aamupäivä (09.30–12.00)

09:30

Kimmo Tuomi, MPK Satakunta päällikkö:
Tietoisku MPK:sta

09:50

Taina Mäkitalo, Satakunnan reserviläispiirien toiminnanjohtaja: Satakunnan reserviläispiirien yhteiset tehtävät ja toiminta 2017-18
Eemeli Lappalainen, Satakunnan Reserviupseeri-
piirin puheenjohtaja: Satakunnan Reserviupseeri-
piirin tulevaisuuden tavoitteet
Tomi Nikkanen, Satakunnan Reserviläispiirin
puheenjohtaja: Satakunnan Reserviläispiirin ta-
voitteet ja tarjonta tulevana toimintakautena
(työnimi)

10:30

Eversti Jukka Uhari, Satakunnan lennoston ex-
komentaja: Porin lentokenttä ja Satakunnan len-
nosto

11:30 Yleinen keskustelu Suomen ja lähialueiden ilmapuolustuksesta, turvallisuudesta ja vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta (Puheenjohtaja Kimmo Tuomi)

ARPAJAISET KOKO PÄIVÄN

Ruokailu (12.00–13.00)

Iltapäivä (13.00–16.00)

13:00 Rastityöskentelyä:

Pistoolirata: Pienoispistooliammunta 22 cal
Hirvirata: Pienoiskivääriammunta 22 cal
RES-kivääriammunta 223 cal
Kenttä: Käsikranaatin heitto ym.

15:00 (15:30) Metsästysmaja: Kilpailujen tulokset ja arpajaisten arvonta. Palkintojen ja arpajaisvoittojen jako

Saunomismahdollisuus (16:00 –...)

Satakunnan Reservipiirien pistoolimestaruuskilpailut

25m Pienoispistooli 30+30

H

1 Lammi Mikko vm	Harjavallan Reserviläiset	264+273= 537 (napakymppit 9)
2 Viitala Petri yllil	Rauman Reserviupseerikerho	269+268= 537 (7)
3 Rantala Timo alik	Harjavallan Reserviläiset	259+263= 522
4 Lukka Juho jääk	Porin Reserviupseerit	256+263= 519
5 Pohjola Mihari pion	Harjavallan Reserviläiset	242+241= 483
6 Naski Ilkka tkm	Harjavallan Reserviläiset	219+258= 477 (3)
7 Wikman Jani jääk	Harjavallan Reserviläiset	241+236= 477 (2)
8 Syväluoto Mikko jääk	Harjavallan Reserviläiset	225+206= 431

H50

1 Söderlund Olli korp	Rauman Reserviläiset	279+279= 558
2 Hartomo Kari kers	Rauman Reserviläiset	277+261= 538
3 Lukka Juhani kapt	Ulvilan Reserviupseerikerho	269+260= 529
4 Aittamäki Ari alik	Porin Reserviupseerit	264+237= 501
5 Ranta Petri ltn	Ulvilan Reserviupseerikerho	220+247= 467
6 Laakso Ari-Pekka lntstm	Harjavallan Reserviläiset	DNF

H60

1 Helassalo Heikki kers	Rauman Reserviläiset	255+255= 510
2 Ristilä Juhani ylik	Porin Reserviupseerit	245+258= 503
3 Pihlajamäki Matti kapt	Ulvilan Reserviupseerikerho	246+242= 488
4 Velhonoja Jouko alik	Noormarkun-Ahlaisten Res.	238+202= 440

H70

1 Vehanen Alpo ylik	Porin Reserviupseerit	264+276= 540
2 Valtonen Tuomo ylik	Rauman Reserviläiset	265+256= 521
3 Tapani Koskinen ylik	Porin Reserviupseerit	260+252= 512

JOUKKUEET

H

1 Harjavallan reserviläiset 1 Lammi, Rantala, Naski	1536
2 Harjavallan reserviläiset 2 Laakso, Pohjola, Syväluoto	940 DNF

H50

1 Rauman Reserviläiset Helassalo, Söderlund, Valtonen	1589
2 Porin Reserviupseerit Aittamäki, Ristilä, Vehanen	1544
3 Ulvilan Reserviupseerit Pihlajamäki, Lukka, Ranta	1484

25m Isopistooli 30+30

H

1 Lammi Mikko vm Harjavallan Reserviläiset	243+267= 510
2 Naski Ilkka tkm Harjavallan Reserviläiset	238+245= 483
3 Syväluoto Mikko jääk Harjavallan Reserviläiset	192+165= 357
4 Wikman Jani jääk Harjavallan Reserviläiset	182+171= 353

H50

1 Söderlund Olli korp Rauman Reserviläiset	262+273= 535
2 Hartomo Kari kers Rauman Reserviläiset	263+248= 511
3 Ranta Petri ltn Ulvilan Reserviupseerikerho	234+236= 470

H60

1 Ristilä Juhani ylik Porin Reserviupseerit	244+242= 486
2 Helassalo Heikki kers Rauman Reserviläiset	257+225= 482
3 Pihlajamäki Matti kapt Ulvilan Reserviupseerit	232+246= 478

H70

1 Vehanen Alpo ylik Porin Reserviupseerit	270+282= 552
2 Valtonen Tuomo ylik Rauman Reserviläiset	263+234= 497
3 Tapani Koskinen ylik Porin Reserviupseerit	262+223= 485

JOUKKUEET

H

1 Harjavallan reserviläiset Lammi, Syväluoto, Naski	1350
---	------

H50

1 Porin Reserviupseerit Koskinen, Ristilä, Vehanen	1523
2 Rauman Reserviläiset Helassalo, Söderlund, Valtonen	1514

Pienoispistoolin H70-sarjan mitalikolmikko Tuomo Valtonen, Alpo Vehanen ja Tapani Koskinen sekä kilpailun johtamisesta ja järjestelyistä vastanneet Lauri Lauste ja Raimo Suominen.

Pikapistoolin H50-sarjan mitalistit Petri Ranta, Juhani Lukka ja Olli Söderlund.

25m Pikapistooli 3x20

H

1 Viitala Petri yllil	Rauman Reserviupseerikerho	180 187 183= 550
2 Rantala Timo alik	Harjavallan Reserviläiset	182 177 177= 536
3 Lammi Mikko vm	Harjavallan Reserviläiset	173 183 170= 526
4 Lukka Juho jääk	Porin Reserviupseerit	168 178 154= 500
5 Naski Ilkka tkm	Harjavallan Reserviläiset	169 160 170= 499
6 Pohjola Mihari pion	Harjavallan Reserviläiset	168 168 154= 490
7 Syväluoto Mikko jääk	Harjavallan Reserviläiset	156 115 141= 412
8 Wikman Jani jääk	Harjavallan Reserviläiset	117 146 133= 396

H50

1 Söderlund Olli korp	Rauman Reserviläiset	187 189 187= 563 (13)
2 Lukka Juhani kapt	Ulvilan Reserviupseerikerho	184 189 190= 563 (9)
3 Ranta Petri ltn	Ulvilan Reserviupseerikerho	161 160 168= 489
4 Aittamäki Ari alik	Porin Reserviupseerit	164 165 159= 488

H60

1 Pihlajamäki Matti kapt	Ulvilan Reserviupseerikerho	171 170 154= 495
2 Helassalo Heikki kers	Rauman Reserviläiset	129 170 173= 472
3 Ristilä Juhani ylik	Porin Reserviupseerit	157 159 152= 468

H70

1 Vehanen Alpo ylik	Porin Reserviupseerit	188 185 176= 549
2 Valtonen Tuomo ylik	Rauman Reserviläiset	179 178 153= 510
3 Tapani Koskinen ylik	Porin Reserviupseerit	167 171 147= 485

JOUKKUEET

H

1 Harjavallan reserviläiset Lammi, Rantala, Naski	1561
---	------

H50

1 Ulvilan Reserviupseerit Pihlajamäki, Lukka, Ranta	1547
2 Rauman Reserviläiset Helassalo, Söderlund, Valtonen	1545
3 Porin Reserviupseerit Aittamäki, Ristilä, Vehanen	1505

Harjavallan Reserviläiset KILPAILUKALENTERI

1.7. Sarvikypärä 3 - Rimfire mayhem

Itselataava kivääri, cal .22lr
If it plinks, it's a target.

8.7. Sissipuukko 8

Revolveri, keskisytytteistä patruunaa käyttävä
0-75 matkoilta

22.7. Sissipuukko 9

Pienoiskivääri (.22lr)
4x5 makuulta ja 2x5 polvelta 50m

5.8. Sarvikypärä 4

Reserviläiskivääri + pistooli (9mm - .45)

12.8. Sissipuukko 10

Perinne kivääri
2x10 makuulta 300m

2.9. Sissipuukko 11

Kalusto: Isopistooli (yli 7,65mm)
0-50m vaihteleviin tauluihin

16.09. Sissipuukko 12

Kalusto: Reserviläiskivääri + pistooli
100m kivääri kuviotauluun ja 50m pistooli kuviotauluun

07.10. Jäsentenväliset 2017

Kalusto: Kivääri tai pistooli
Kasa-ammunta 100m. Se kellä on pienin, se voittaa.

Kilpailut alkavat klo 12.00. Muutokset ovat mahdollisia.
Tarkista tiedot Harjavallan ressurujen kotisivuilta.

KILPAILUJA

Satakunnan Reserviupseeriipiiri ry
Satakunnan Reserviläispiiri ry

VUODEN 2017 KILPAILUKALENTERI

Kilpailu	Paikka	Aika	Järjestäjä	Yhteyshenkilö
Maastokilpailu Paikantaminen, ammunta ja suunnistus	Huittinen	ti 4.7. iltakilpailu	Huittisten Reserviupseerit Huittisten Reserviläiset	Lasse Varjonen 0505334212
Perinneasekilpailu 300 m kivääri, 50 m pistooli	Harjavalta	la 29.7.	Nakkilan Reserviläiset Harjavallan Reserviläiset	Mikko Kähkönen 0405623721
Pistooliampumasuunnistus	Pori	to 10.8. iltakilpailu	Noormarkun Seudun Reserviupseerit	Arto Ahokas 0405475145
Jokamieskisa Maastossa rastitehtävät 10-12 kpl sis ampumarastin	Harjavalta	to 7.9. iltakilpailu	Harjavallan Reserviläiset	Timo Rantala 0404140766

Ilma-aseet ja ampumamestaruus sarjajako: D, H, H50, H60, H70, H75
Perinnepistooli sarjajako: H/D ja H50
Yhdistelmäkilpailujen sarjajako : H/D, 40, 50, 60, 70, naisille vastaavat sarjat
Kilpailijalla oltava vakuutusturva tai ampumalisenssi (SAL tai RES)

RESUL – Vuoden 2017 kilpailut

Reserviläisammunnat	Santahamina	1.7.	Falling Plates	Mikkeli	elo-syyskuu
Reserviläisgolf	Laukaa	15.7.	Partiokilpailu	Varsinais-Suomi	syyskuu
SRA-amp.mest. kilpailu	Hättilä	17.-23.7.	Perinnease Pystykorva	Hollola	syyskuu
Maastokilpailu	Padasjoki	19.8.	Syysjotos	Rauma	22.-24.09.
Reservin ampumamest.	Rovaniemi	19-20.8.			
Häyhä – TA -kilpailu	Pahkajärvi	25.-27.8.			
Vakiokivääri 300m	Hollola	elo-syyskuu			

Lisätietoja: resul.fi

YLENNYKSET

**Reservin upseerien ylennykset
Tasavallan presidentti on ylentänyt
Puolustusvoimain lippujuhlan päivänä
4.6.2017 reservin upseerit.**

MAJURIKSI

Filppula Pekka, Eura,
Suominen Pasi, Rauma

KAPTEENIKSI

Kankaanpää Jyrki, Punkalaidun,
Lukkari Heikki, Pori,

YLILUUTNANTIKSI

Castrén Mika, Eurajoki,
Hautamäki Pertti, Kankaanpää,
Kallio Jan-Markus, Pori,
Kapas Heikki, Pori,
Mäenpää Roope, Ulvila,
Nieminen Mika, Pori (ME),
Nygård Sami, Merikarvia,
Saarivirta Henri, Kankaanpää,
Santa-Nokki Antti, Pori,
Tuominen Teemu, Kankaanpää,
Vihelä Seppo, Ulvila,
Vuori Esa, Rauma,

LUUTNANTIKSI

Nenonen Tero, Eura,
Post Juha, Eurajoki,
Rissanen Aku, Rauma,
Seppänen Toni-Matti, Huittinen,
Unkila Topi, Pori,

**Lounais-Suomen Alueoimiston pääl-
liikkö on ylentänyt seuraavat reservin
aliupseeristoon ja miehistöön kuuluvat
4.6.2017**

Sotilasarvoon: YLIVÄÄPELI

Pruuki Hannu, Kokemäki

Sotilasarvoon VÄÄPELI

Salonsaari Anu, Kankaanpää,
Seppälä Mika, Eura,
Söderlund Pekka, Kankaanpää,
Varjonen Lasse, Huittinen,

Sotilasarvoon PURSIMIES

Söderholm Petri, Pori

Sotilasarvoon YLIKERSANTTI

Keso Samppa, Pori, Kuha Tommi, Pori,
Kuusisto Mikko, Eurajoki, Lakaniemi Vesa, Rauma,
Lehtinen Toni, Rauma, Vandell Risto-Matti, Pori

Sotilasarvoon KERSANTTI

Jaakonsaari Jarno, Pori, Kallela Aleks, Pori,
Kallioniemi Jaakko, Karvia, Kumpulainen Janne, Pori,
Lehtonen Timo, Eurajoki, Luoma Olli, Pori,
Paaso Antti, Rauma, Palomäki Jere, Pori,
Perälä Ville, Pori, Rinne Marko, Eura,
Ruisniemi Jasmin, Pori, Sainio Jussi, Pori,
Sulonen Miikka, Pori, Toivola Jesse, Pori,
Tusa Leo, Rauma,

Sotilasarvoon ALIKERSANTTI

Järviö Harri, Eurajoki, Kuusikkomaa Janne, Rauma,
Lempinen Veli, Kokemäki, Mitikka Mikko, Nakkila,
Vallila Riku, Jämijärvi, Vanhanen Risto, Rauma,

Sotilasarvoon KORPAALI

Aaltonen Miikka, Säskylä, Alakoski Lassi, Honkajoki,
Huovinen Joni, Huittinen, Järvelä Tero, Ulvila,
Järvinen Petri, Eura, Kartano Teppo, Rauma,
Kestilä Ville, Pori, Ketola Kalle, Rauma,
Koskela Kimmo, Pori, Leikkola Tuomo, Jämijärvi,
Mattila Ilmari, Kankaanpää, Mäkilä Tero, Säskylä,
Peltonen Risto, Rauma, Poikonen Toni, Rauma,
Rantalainen Teppo, Säskylä, Rantanen Jani, Pori,
Salonen Harri, Säskylä, Tuomola Mikko, Eurajoki,

Sotilasarvoon YLIMATRUUSI

Nummi Sami, Eurajoki,

KOKOUKSIA

Kevätkokous maan uumenissa

Satakunnan Reserviläispiirin kevätkuusiokoukset järjestettiin Nakkilassa.

Emme tienneet mitä tuleman piti, kun tuona maaliskuisena iltana parkkeerasimme autojamme metsän keskellä olevan pienen rakennuksen pihaan. Nakkilassa sijaitsevan Luolakallio Oy:n edustaja otti väkeä vastaan ja johdatti meidät ovelle, josta kirjaimellisesti kuljettiin ”maan uumeniin”. Perillä kokousväelle avautui erittäin mielenkiintoinen maanalainen luolasto moninaiseen käyttöön muokattuine tiloineen.

Ennen varsinaisten kokousten alkua tämän lehden päätoimittaja yritti avata lehden tekemisen problematiikkaa. Rivien väliin hän piilotti viestejä aikataulujen tärkeydestä ja samalla kannusti yhä useampaa kuuntelijaa kirjaamaan oman yhdistyksen tapahtumia ja lähettämään ne kaikkien luettaviksi.

Luolakallio

Tilat olivat varustettu hyvin, etenkin kokouksille. Oli videotykkiä, wifia ja muuta av-laitteistoa. Sauna- ja aktiviteettiosastolla voi kokouksen lomassa virkistyä. Tilojen historiaa myötäillen omistajat olivat keränneet vitriiniin hiukan militariaa rekvisiitaksi. Piirin puheenjohtaja **Tommi Nikkasen** tervetuliaissanojen jälkeen Luolakallion edustaja valotti paikan historiaa.. Yrittäjäveljesten sukunimi on sattuvasti **Kallio**. Historiasta sen verran, että se on rakennettu Posti- ja telehallituksen ja puolustusvoimien käyttöön. Tarkemmin historiasta www.luolakallio.fi.

Perinteiseen tapaan Maanpuolustusnaisten Satakunnan piiri ja Satakunnan Reservinupseerit kokoustivat kanssamme. Toki eri tiloissa.

Karhu-lehti

Karhu-lehden päätoimittaja **Juhani Lukka** kuljetti kokousväen Karhun historian kaut-

ta nykypäivään. Ansiokas ja vauhdikas esitelmä. Lukan iloinen ja mukaansatempaava tapa esiintyä ja väliin ripotellut huumori-kevennykset eivät kuitenkaan peittäneet sitä seikkaa, että Karhu-lehden kokoaminen on välillä ollut melkoista taistelua. Viha-rakkaussuhteesta selkeästi on kysymys. Päätoimittaja kertoi nettilehden siirtymisen myötä homman helpottuneen, etenkin taittamisen ja julkaisutilan suhteen. Nettilehti venyy tarvittaessa vaikka satasivuisiksi. Lukka kertoi kuitenkin, ettei liian pitkä lehti ole välttämättä hyvä juttu. Isuus-ohjelma-alustalla luettavissa oleva lehti on kätevä käyttää ja lehden numerot pysyvät tallessa. Lehteä voi myös jakaa kiinnostuneille henkilöille. Saunanpesää tällä verkkolehdeillä ei voi syyttää. Levikin

ja lukijatietojen seuraaminen on julkaisuohjelman toimintojen myötä kattavaa. Päätoimittaja otti esimerkkejä eksoottisista maista, joissa lehteä on yllättäen luettu. On todentunut, että siirtyminen paperilehdestä verkkolehden kannatti taloudellisesti. Näin säästyvät varat piiri voi kohdentaa muuhun toimintaan yhdistysten hyväksi.

Toiminnantarkastus

Kevätkokouksen asialistalla oli sääntömääräiset tilikertomukset, tilinpäätös- ja toimintakertomus asiat. Kokous sai kuulla myös toiminnantarkastuskertomuksen. Kokous saattoi yksimielisesti hyväksyä esitetyn tilinpäätöksen ja toiminnantarkastajien lausunnon ja antaa vastuuvapauden tilivelvollisille ja hallitukselle.

Huomionosoitukset

Kokouksessa jaettiin 6.12.2016 myönnetyt reserviläispiirin ansiomitalit. Osan mitaleista yhdistykset olivat varanneet jaettavaksi omissa juhlissaan.

Kultainen ansiomitali

Tuominen Erkki, Harjavalta

Hopeinen ansiomitali

Tuominen Atte, Karvia, Hannukainen Toivo, Karvia
Ranne Pirjo, Nakkila, Riikonen Tauno, Nakkila

Pronssinen ansiomitali

Bragge Olli-Pekka, Rauma, Heininen Jesse, Rauma
Ilomäki, Tero, Rauma, Juhola Mauri, Harjavalta
Kivelä Seppo, Harjavalta, Kulmala Seppo, Rauma
Mäkinen Markus, Harjavalta, Saari Mika, Karvia
Tupi Jouko, Harjavalta

Vuoden 2016 yhdistykseksi oli valittu Harjavallan Reserviläiset

Kokouksen päätyttyä Luolakallion edustajat tarjosivat esittelykierron laajoissa tiloissa, mutta harmittavan moni teki jo lähtöä kotiin. Mielenkiintoinen ja tutustumisen arvoinen paikka. Kenties siellä voisi kokousta tulevaisuudessa uudelleen.

ESA RANNISTO

Taina Mäkitalo, Ravo Sarmet ja Tomi Nikkanen jakamassa Reservipiirien huomionosoituksia. Vuoden yhdistyksenä palkittiin Harjavallan Reserviläiset ja vuoden upseeri -palkinnon sai Arto Ahokas.

PALKITTUJA

Reserviupseeriliiton ja Satakunnan Reserviupseeripiirin ansiomitalit ansioituneille

Porin Reserviupseerikerhon Juhlissa jaettiin tunnustuksena Reserviupseeriliiton tarkoituksien edistämiseksi sekä reservin upseeriston yhteisten pyrintöjen hyväksi suoritettua työtä sekä liiton että piirin ansiomitaleja seuraaville henkilöille:

Liiton hopeinen ansiomitali:

Toiminnanjohtaja Taina Mäkitalo
Kapteeni Tero Karvo
Luutnantti Mikko Vuorsola

Liiton pronssinen ansiomitali:

Luutnantti Janne Huttunen
Luutnantti Eemeli Lappalainen
Luutnantti Kalle Nordling
Luutnantti Yrjö Nordling
Luutnantti Petri Pihlajamaa
Vänrikki Jussi Keskimäki

Piirin hopeinen ansiomitali:

Majuri Pekka Eskelinen
Majuri Olli Kause

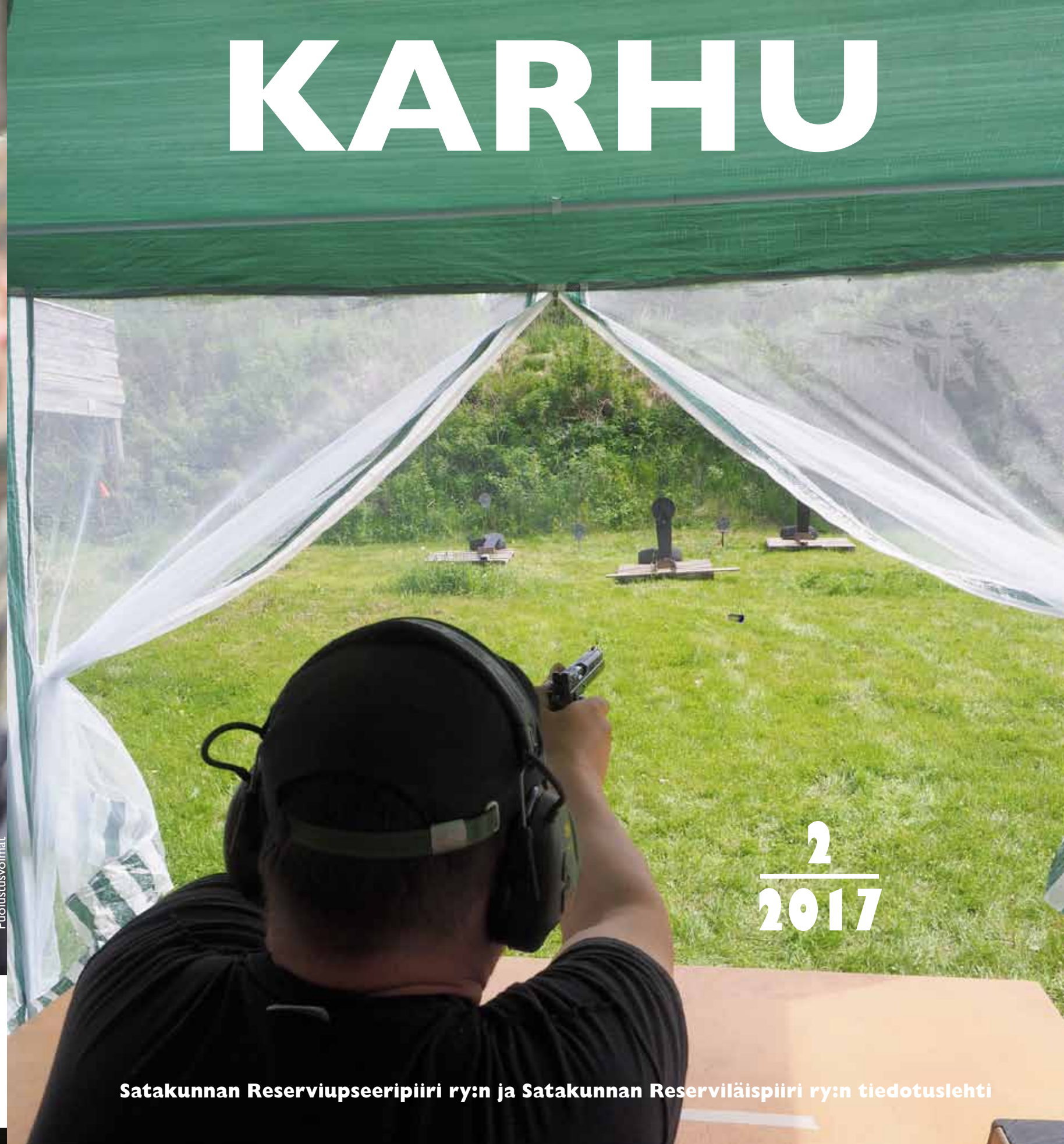
Piirin pronssinen ansiomitali:

Yliluutnantti Juhani Korpela
Luutnantti Mikko Jaakola
Luutnantti Lauri Lauste
Luutnantti Kaj Rätty
Luutnantti Antti Tervo
Vänrikki Arvi Elomaa
Vänrikki Ville Elomaa

KARHU

Puolustusvoimat

2
2017

VAPAAEHTOISEN MAANPUOLUSTUSTYÖN TUKIJAT:
Satakunnan Osuuskauppa,
Länsi-Suomen Osuuspankki

Satakunnan Reserviupseeripiiri ry:n ja Satakunnan Reserviläispiiri ry:n tiedotuslehti